

جولانہ خیرات

منتدى اقرأ الثقافتی

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابه زانندى جۆرمها كتيب: سردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی . عربي . فارسي)

چوارینه‌کافی خدیام

وه‌رگیرانی ماموستا هه‌ژار

$$\frac{15}{29}$$

په‌خشانگای نازادی

(۱۳۸۷) ۲۰۰۸

فاسنامه

ناری کتیب: جوارینه کانی خه پیام به گوردی

شاعیر: عومه خه پیام

وهرگتیر: هه ژار

نوبسیار: ماجد مهر دؤخ رؤحانی

پیتچنین: موحه مه د سولتانیان

رؤوبه رنگ و برازانده وهی لایه بره کاز: حمیدر مزا زهرری

خه‌پیام و چوارینه‌کانی له زمان و وێژه‌ی کوردیدا

چه‌رخ‌ی بیسته‌می زاینی، چه‌لی سه‌ر هه‌لدانی ناوی خه‌پیام و ناوبانگ ده‌رکردنی چوارینه‌کانی بوو، له هه‌ر چوارقورنه‌ی جیهاندا. دوا‌ی ئه‌وه‌ که ئیدوارد فیتز جیرالدی^۱ ئینگلیسی به‌ ماوه‌ی چارده‌ سالان (۱۸۵۹-۱۸۷۲) سه‌د و یه‌ک چوارینه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی تایه‌تی وه‌رگێژایه‌ سه‌ر زمانی خۆی و خه‌پیام و بیرو‌رای خه‌پیامی به‌ هاو‌زمانانی ناساند، زۆری نه‌خایاند ئه‌و شیعرانه‌، ورده‌- ورده‌ و یه‌ک له‌ دوو یه‌ک، به‌رگی باقی زمانه‌ ئوروو‌پایه‌کانیشی ده‌به‌ر کرا و هه‌شتا چه‌رخ‌ی بیسته‌م له‌ نیوه‌ تیه‌په‌ری نه‌کردبوو، بیر و بۆچوونی ئه‌و زانا هه‌لکه‌وته‌یه‌ سه‌بارت به‌ جه‌هان و مرۆف و کورته مه‌ودای ژیان و مه‌رگ و... له‌ دنیای په‌ر هه‌رای رۆژاوا‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا، سه‌ری هه‌لێنا و هه‌ستی هه‌ستیاریانی راجه‌له‌کاند و هه‌زی رووناکبیرانی راهه‌ژاند.

سه‌یری خۆش له‌وه‌دایه‌ خه‌پیامی شاعیریش - وه‌کی بووعه‌لی سینای بژیشک- بێشته‌ر له‌ رۆژاوا‌دا ناسرا و ناو و ناوبانگی به‌رزوه‌ بوو، ئه‌مجار رۆژه‌لاتیان و ته‌نانه‌ت فارس زمانانیش نابه‌یانوه‌! جا ئه‌گه‌ر بێژین «القانون

۱. EDWARD FITZGERALD (۱۸۸۳-۱۸۰۹)، هه‌ستیاری وه‌رگێژی به‌ناوبانگ، که‌ سالی ۱۸۳۰ له‌ زانستگای ئاکسفورد دوکتورا‌ی وه‌رگرت و پاشان دووره‌په‌ریزی له‌ خه‌لک و که‌مه‌لگای هه‌لبێژارد و له‌ سای ئه‌م شیوه‌ ژبانه‌وه‌، بۆی ره‌خسا چه‌ند زمان فیه‌ر بیی و زۆریک کاری بایه‌خدار - له‌ نووسین و وه‌رگێژان- به‌دی بێن. به‌لام شاکاری گه‌وره‌ و هه‌زی شوهرتی دنیایی فیتز جیرالدی، پاچه‌ی چوارینه‌کانی خه‌پیام و هه‌نینه‌وه‌یان وه‌کوو دانستنی رۆژیکه‌ - له‌ به‌ره‌به‌یانوه‌ تا درنگانی شه‌و- له‌ ژبانی خه‌پیام.

فره‌نگ و ادبیات جه‌ان، زه‌را خه‌لری. منظومه‌ی خه‌پیام‌وار فیتز جیرالدی، مسعود فرزند.

فی الطب»ی بووعه‌لی، به بۆنه‌ی به زمانی عه‌ره‌بی و یه کجار دژوار بوونیه‌وه، زۆربه‌ی زۆری فارس زمان سه‌ریان لی دهر نه‌ده‌کرد و ماوه‌ی هه‌زار سال له‌و تاک و ته‌راهه‌ش تیده‌گه‌یشتن، که‌سی وایان لی هه‌لنه‌که‌وت بۆیانی بکا به فارسی، نازانم بۆ دیسان نیزی‌ک به هه‌زار سال ئاور نه‌دانه‌وه و بایه‌خ نه‌دان به چوارینه‌ی یه‌کجار جوان و رازاوه‌کانی خه‌ییام – که ئه‌مجار هه‌ر به زمانی فارسین– چ بیانوویه‌ک ده‌کری بتاشین و چۆناوچۆنی ده‌توانین پاسا بکه‌ین؟!

جا به‌و پێیه‌ ئیمه‌ی کوردیش که چاومان له‌ خاوه‌ن مال برپوه، هه‌ر له‌م دوایانه‌دا خه‌ییامی شاعیرمان ناسیوه و وێژه‌وانان و هه‌ستیارانمان، دوا‌ی وه‌رگێرانی به‌ زیاتر له‌ سی زمان، ناویان بیستوه‌و و پێیان زانیوه‌!

سه‌باره‌ت به‌ خه‌ییام و چوارینه‌کانی، ئه‌وی شیای گوتن بی، مامۆستا هه‌زار له‌ پێشه‌کیه‌ رازاوه‌که‌یدا – به‌ ناوی «خه‌ییام و بیر و باوه‌ری»– فهرموویه‌تی و له‌ چهند لاپه‌ره‌ی‌تردا ده‌یخویننه‌وه. به‌ رای من له‌وه‌ ریک و پیک‌تر و په‌سا و په‌ساتر ناگوتری. ئه‌وی لێرده‌ا شیای باسه، کورته‌ میژووێکه‌ له‌مه‌ر چۆناوچۆنی وه‌رگێرانی ئه‌و شیعرا‌نه‌ به‌ زمانی کوردی.

ئه‌گه‌ر به‌شوین که‌سانیک‌دا بگه‌رین که‌ چوارینه‌ی خه‌ییامیان وه‌رگێراوه‌، ناوی مامۆستایان: «کامران عالی به‌درخان»، «شیخ سه‌لام»، «گۆران» و چهند که‌سی تر و پاش هه‌مووان «هه‌زار»مان دیته‌ به‌رچاو. ئه‌من کاری شیخ سه‌لام و مامۆستا گۆرانم دیوه‌ که‌ هێناویانه‌ته‌ سه‌ر کێشی بیست به‌رگه‌ی چوار به‌رشت؛ یانی کێشی هه‌موو شیعیری فۆلکلوری کوردی و زۆربه‌ی دوو خسته‌کیه‌کانمان. شیخ سه‌لام ۲۱۴ چوارینه‌ی کردۆته‌ کوردی و خوا هه‌لناگری هیندیکیانی زۆر جوان هیناوه‌ته‌وه. گۆران ۶۱ چوارینه‌ی وه‌رگێراوه‌؛ که‌ زیاتریان له‌ لایه‌ن خه‌ییام ناسه‌کانه‌وه‌ به‌ هی خه‌ییام ناسراون

و له دیوانی ماموستاشدا ټه چنه ړیزی ټهو شیعرانه که بؤ دلی خوی دایناوه و له کیش و قافیه زیاتر گرفتیکي تری نه بووه!

باس له چؤناوچؤنی ټهم شیعرانه و بهرامبر کردنه وه و ههلسه نگانندیان، له کتیبی بایه خداری «خه بیامی هه ژارانه»، لیکولینه وهی دؤستی هیژام کاک «سه لاحی ناشتی»، به تیز و تهسه لی هاتووه. ئیره نه جیی ټهو کاره به و نهش له سه رینه ی ټهو کتیبه دا، دووپاته کردنه وهی پیو بیسته. ته نیا بؤ نموونه له هه رکام دوو چوارینه چاو لی ده که یین:

له ماموستا شیخ سه لام:

ټهم گوژه وه ک من عاشقی بوو زار
به تالی زولفی یاری گروفتار
ټهو دهسته ئیسته ته وقی ملیه تی
دهستی بوو، کام دهست؟ دهستی ملی یار

دهسمایه ی عومرم له دهستم ده رچوو
به په نجه ی ټه جه ل جگهر کون- کون بوو
ناگه ړیته وه که سچ له و دنیا
تا لیی بپرسین ټه حوالی مردوو

۱. دیوانی گؤران، چاپی پانیذ، ۱۳۸۶، ل ۳۶۷ تا ۳۷۳.

لە مامۇستا گۆران،

ئەم گۆزە وەك من دلدارى بووہ
گيرۆدەي زولفى نىگارى بووہ
ئەو دەسكەي ئىستا قولفە لە مليا
سەردەمىك دەستى مل يارىك بووہ

ھەي داخ دەسمايە لە چنگمان دەرچوو
لە دەست مەرگ گەلى جگەر کون-کون بوو
خۆ کەس لەو دنيا نايە لىي پرسم
ئەنجامى كارى زووتر كۆچ کردوو

ئەمجار با بېنە سەر باسى ئەم كۆتۈپە:

پېشەكى با لەبېرمان بې، بېرى ورد و قوولى خەپپام، ئاكامى وردبوونەوۋەيەكى زانايانەى درېژخايەنە لەم دنيا _ بە ڤوالەت _ بې سەر و بن و بې تان و ڤۆيە و سەر ھەلدانى پرسیارىكى بې ئەژمارە لە مەر مەرۆف و ژيان و چۆناوچۇنى ھاتنى و بۆ ماوۋەك مانەوۋەى و ئەمجار چوون و نەمانى لە سەر ئەم جېھانە و ... ديارە بېرى وا _ ۋەك ئېژن _ سەر لە زگى برسى نادا و مەگەر چۆناوچۇن ئەگىنا كەسىك ئەكەۋپتە ناو بۇچوونى وا قوول و بەلكوو بې بنى ئەم خەياللاتە، ئارخەيان لە ژوورېك پالى دابېتەوۋە و كار و بارى ژيانى لە گش بارېكەوۋە داېين بووبى و ھېچ خشەبەك داېنەچلەكېنى و ھېچ ۋسەيەك ئېسراحتى نەشېۋېتى. جا بۆيە دەلېن فېلەسووفان لە سروشتى دەولەمەند و سازگادا ڤاھاتوون، كە ھەموو شتېكىيان بۆ تەيار بووۋە.

ئاشكرايە بۇ خويئندەوۋە و تېرامان و باش تېگەيشتن و تام و چېژە لى چەشتنى ئەم شېعراش _ تا ڤادەيەكى زۆر _ بار و دۆخېكى وا ھەر بېۋېستە؛ دەنا بۇ كەسىكى مەينەت داگرتووى خەم دەورەلېداوى دەرەتان لى براو و داماو، كوا ئەو دەماخە دەمېنېتەوۋە لە خۆى بېرسى و بەنياز بې بزانى: ئاخۇ ئەم گۆزە ئاوى لى دەخۆمەوۋە، خاكى لاكى كام خوونكارە؟ يان: ئەو خونچە دەمى كردۆتەوۋە، گلى چ خونچەدەمېك بووۋە؟! مېنىكى _ سەعدى شېرازى گوتەنى _ قەتېس داكەوتوو، خواپە ھاوېن چ بخۆم و زستان چى لەبەر كەم، چم داوۋە لەم قسە و باسانە؟

جا ئەگەر لە خويئندن و تېگەيشتن چەند قات سەرتر، باس لە ۋەرگېتران بکەين، كورد گوتەنى: «ھەر ۋەتر».

دواى ئەم كورتە تېبېنيە، پرسیارىك:

– ئەرئ راسىتى مامۇستا ھەزار كەي و چۆن ئەم دوست و پەنجا
رۇباغىيەي ھىنايە سەر زمانى كوردى؟

– وردە- وردە و لە نىوان سالەكانى ٦٣ تا ٦٧ى زايىنى (٤٢ تا ٤٦ى
كۆچى- ھەتاوى)؛ يانى لە جەنگەي بزووتنەوھى ئازادىخوازى گەلى كورد بە
رپەيرى نەم مەلامستەفا بارزانى، ھاورئ لەگەل شەر فرۆشتن و خەلك
كوشتن و بومبا باران كردن و ئاور لە كوردستان بەردانى دەولەتە
فاشىستەكانى عىراق لەو سەردەمەدا.

مامۇستا ئەگەر پاش كارى رۇژانەي رادىوئ شۆرش و رۇژنامەي خەبات،
ماوھىيەكى بۇ مابىتەوھ، رۇژان لە بن پالى، سىبەري و شەوان لە بەر شۆلەي
مۆمى، چراگرسۇزئ دانىشتووه و چوارىنەيەكى ھەلبۇاردووه و دەستى
داوھتە بە كوردى دەرھىنانى.

كەسىكى بۇخۇي پىشمەرگە و ھەر رۇژنىك لە كىويك، نەزانئ تاوھەلاتى
بەيانىيەكى تر بە چاو دەبىنى يان ھەر ئەورۇژە وەبەر يەك لەو دەيان و
سەتان فرۆكە سەردان و گوللە و ئاور بارانە دەكەوئ؛ ژن و مندال لە شارى
دوژمن، بئ پەنا و بىكەس، بە نەينى بژين و ھەموو ساتىك لەو مەترسىيەدا
بن دوژمنى قەستەسەرى دلرەق، شوينيان ھەلكا؛ ھەوتە و مانگ تىپەرئ
كەس نەبئ خەبەر و باسىكيان لئ بىنى، دەبئ حال و بالى چۆناوچۆن بئ؟

بەو حالەوھ بىننە بەرچاو لە فرسەتىكدا، سووچىكى دۇزيوھتەوھ و لىي
دانىشتووه و ھۇشى لە دنيا برپوھ و چاوى لىك ناوھ و لەبەر خۆيەوھ بە
نەرمىك ورتەي دئ و جار- جارئش لە سەر پاكەت يان پەرى جگەرەكەي،
بە خەتىكى لار و خوار شتىك دەنووسئ. لەپر شرىخەي تەيارەيەك؛ ئەمجار
گرمە و ئاور و دووكەل و تۆز لە ھەموو لايەكەوھ بەرز بىتەوھ.
پىشمەرگەيەك ھاوار كا:

— مام ھەزار! ئەو ھەممە چىيە ئىزى لە دىوھ خان پالت داوھ تەوھ، چاۋھ پروانى
چاى و قلىانى؟ كورھ مردووت مرى، خۇت بىكە بە كونھ ئەشكە وتىك، بن
بەردىكدا؛ كوزراى!
بە سەبرىك لەبەر خۇيەوھ:

— كاكە دا توخوا تاويك، نەكا لە بىرم بچىتەوھ؛ با بىنووسم:

«مەيگىر بەسەرت پردى سىراتىش كەلەكە...!»

مەولاناي رۇمى دەلى: بە ئەوينەوھ ھەموو شتى ماناي لى پەيدا دەبى،
كەچى ھەموو لە ماناي خودى ئەوئىدا ماونەتەوھ! ئەرى راستى بە بى
ئەوينىكى ئاورىن، شتى وا چۆن دەكرى؟ كوا جىيى بىروايە كەسىك لەو
تەنگانەدا، بىرى بە لاي شىعرى خەيىامەوھ بى و دلى ھانى بدا بىھىنئىتە
سەر زمانى كوردى؟! ئەوجار ئەگەرىش بۇ دلى خۇي، كارىكى واى كرد،
دەبى چى لى شىن بىي؟

با لەم روانگەوھ چاويك لەو شىعرانە بىكەين:

۱. وەك تايبەتمەندىيەكى گرینگ، كىشى چوارىنە كوردىەكانىش ھەر
كىشى «لا حَوْلَ وَ لا قُوَّةَ الا بالله» يانى روباعىن؛ كە جيا لە وەزنى
سەرەكى «مَفْعُولُ / مَفَاعِيلُ / مَفَاعِيلُنْ / فَح»، بە يازدە جۇرى تىرىش
بىرگەبەندى (تقطيع) دەكرىن و بە برواي وىزەوانان، لەگەل دژوارى و
چەتوونىدا، باشتىرىن و سوارتىرىن كىشە بۇ جى كىرەنەوھى مانا و مەبەستىكى
زۆر لە وشە و رستەيەكى كەمدا. ئەلبەت ديارە تاو دانى قەلەم لەم مەيدانە و
ھۆنەنەوھى شىعر لە سەر ئەم كىشە تايبەتە، كارىكى ئاسايى نىيە و وەك
ئەسپىكى خۇشبەز بەلام سەربىزىو، شۆرەسواری خۇي دەوئ.

ناخۇ بىجگە لەم كىتەبە و چەند چوارىنەى تر ھەر لە ھەزار، لە سەر كىشى
روباعى، شىعرى تىرى كوردىمان ھەبى؟

۲. راسته شيعره كان پاچمەن و لە فارسيهوه گيراون، بەلام وا بەرگە كوردىه كەيان بۆ جوان دورواوه و وەها وەستايانە دەبەريان كراوه، فيلم دەوى لەو ھەزار بەيتەدا، چوار جېم بۆ دەستنيشان بكا شويني فارسي پئوھ ديار بئ و كەمووسكە يەك فارسيانە بنوئى. تەنانەت زۆر جارەن دەستەواژە و قسەى نەستەق و مەتەلۆكى تۆخى كوردى، بە جۆرى جئ بۆ خۆش بووه و لە سەر جئى خۆى دانىشتووه، كەس لە بىرى نامىنى خەرىكە وەرگنراوئىك دەخوئىتتەوه. بۆ نموونە: «كورد بۆيە دەلئ لە ھەمزە چى داوھ ھەواس»، «پيشىنە دەلئىن: كەس بە خەيال نەبووه بە مال»، «تامەزرۆ بە ماست و دۆشن و نىر دۆشن»، «تا پياوى ھەزار دەگاتە بەغدا، دورو»، «لە شوين گولەنەورۆزە، گەلارپزانە»، «دەمبەستەى و تۆزاوى وەكوو گا گىرە»، «تا تۆش نەرفىنراوى بەشت برفىنە»، «ھەر دوو گەزە خاكى گۆر و تۆپىك جاو»، «پئوانە ھەلىك بەتالە، زۆر جارى پرە»، «پەرژىنى بە گول، گول لە گولم پەرژىنە»، «ھەشتىكى لە مشتە بىنە، نەك نۆ بئ، نەبئ»، «كوا بگرە و بەردە؟ بەزم و پرەزمت كوئى؟» و ...

۳. لەمەر تيز و تانەى خەيام لە چىنى بەرپالەت ئايىنى و رخنە لە بىرى كۆنەپرەستى و لۆمەى تاقمى ريش درئزى بىر كورت، مامۇستا ھەزار لە پيشەكە كەيدا لئى كۆليوھتەوھ و جوان- جوان ئەم باسەى شى كردۆتەوھ؛ بە شئوھەك كە خوئنەر ھەست دەكا قەلەمى مامۇستا لەم بارەوھ ھىچ بەرگر و لەمپەرىكى لە بەرامبەردا نەبوھ و بىرى ھىچ گىرىكى نەھاتۆتە رئ و دەستى بۆ نووسىنى ھىچ راستىيەك نەلەرزىوھ و ئازادانە ئەوى برپاى بوو، گوتوويە. ئەم خالە لە چوارىنە كانىشدا ديارە و تەنانەت زەقتەر و بەرچاوتر خۆ دەنوئى. بۆ وئىنە: «خوئنتالى مەلا...»، «ئەى تەكە نەشىن...»، «شىخى بە ژنى خراپى گوت...»، «بىرت دئ عەباى پئوھ بوو...»، «زۆر كۆلكەمەلا و شىخ...»، «دەروپش وەرە...»، «خوئنتالت ئەوئ...» و زۆرىكى ترىش.

شك له وەدا نيه ئەگەر مامۇستا ھەزار پىشتى بە پىشتىوانى مەلا مستەفا گەرم
نەبوایە، بۆى نەدەلوا ئاوا بە راشكاوى رېمبى قەلەمى لىن ھەلکىشى و وەکوو
برىنگەرىك بکەوئىتە جەستەى گەورەترىن بەلای گىان و لکى لەشى
نەخۆشى کۆمەلمانەو، لەم چەند چەرخەدا. کەوابوو لەم بارەشەو ھەم
کتىبە خاوەن تايبەتمەندىيەكى ئەوتۆيە.^۱

سەرنجىك لە سەر ئەم چاپە:

تا ئىستاكە، نزيك بە سەدھەزار بەرگ لەم كىتیبە - بە ئاشكرا و بە دزى -
لە چاپ دراو. سالى ۶۹ى كۆچى (۹۱.ز.) مامۇستا فەرمووى با «سرووش»
چاپى بكا. لەو كاتەو تا ئەورۆ، ئەو پەخشانگايە - لە چەند چاپى
جۇراوجۆردا - دەورى ھەشتاھەزار بەرگى لىن چاپ كىردو. ئەوا ماوەيەكە
چاپەكانى بە خەتى «نەستەعلیق» و شىوەى «چەلىپا»يە. ئەم شىوە نووسىن
و شىوازە جوانكارىيە، بۆ كوردى بىگنە لە زمان و فەرھەنگى فارس، نامۆيە؛ تا
ئەو رادە كە چەند برادەرىك لە ھەولئىر و سلىمانى رايانگەياندا كە ئەوانىش
و ەك زۆرىكىتر، لەو كىتیبە ناگەن و بۆيان ناخوئىرتەو. لە سەرىكى

۱- خوا لىن خۆشبوو مامۇستا شوکور مستەفا بۆ كاك سەلاحى ئاشتى گىراوئەتەو
كە مامۇستا ھەزار يەكەم جار روباغى «اى صاحب فتوا زتو پركار تىرىم...»ى ئاوا لىن
كىردو:

ئەى شىخى تەرىقەت! ئەى لە سەر تا پاشىن!
بەم رىشە بەسم فرىو دە! با بىتاشىن
من خوئىنى تىرى دەمژم و تۆ خوئىنى ھەزار
تۆ چاوى ژنت! من و تۆ كامەن باشىن؟

كە دواجار چەن كەسىك لە دۆستانى - لەبەر ئەوئەى زۆر توندە و ویدەچى لىنى
قبوول نەكەن - پىنى دەگۆرن و دەيكاتە: «ئەى تەكىە نشىن شىخى بەسۆرە و
تۆرە...»

تریشه‌وه ده‌زگای «سرووش» – به‌تایبته له‌م دوایینه‌دا – گوئی بۆ بۆزه‌پیار
شل نییه و باری خۆی تازه ناگۆڕی و ده‌قی خۆی چیتەر ناشکینیی! که وابوو
چار له‌وه‌دایه جارێکی تر – ئەمجار له‌ودیو – به‌خهت و به‌رگێکی و هه‌ها له
چاپ بدری، بۆ هه‌مووان بیخوینریته‌وه.

به‌داخه‌وه له‌ چاپه‌کانی پێشوودا، ته‌رتیبی ئەلف و بیته‌کی چوارینه‌کان
ته‌واو نییه. له‌م چاپه‌دا ئەو کاره‌ جێبه‌جێ بووه؛ به‌ شیوه‌یه‌ک ئە‌گه‌ر که‌سی
ته‌نیا بالێ له‌ چوارینه‌یه‌کی له‌بیر بێ، به‌ له‌ به‌ر چاو گرتنی ریزی ئەلف و
بیته‌کی زمانی کوردی، ده‌توانی راسته‌وخۆ بچیته‌ سه‌ر ئەو یه‌که‌ وای بۆی
ده‌گه‌ڕی. هه‌روه‌ها له‌ ناخری کتێبه‌که‌وه، یه‌که‌م بالی چوارینه‌کان به
ته‌رتیبی پێته‌ سه‌ره‌تاییه‌کانیان ریز کراون تا به‌و شیوه‌ش بتوانین
بیاندۆزینه‌وه. زیاد له‌مانه – بۆ هه‌سانتر ده‌ست‌نیشان کردنی چوارینه‌کان –
هه‌رکام ژماره‌یه‌کیان له‌ سه‌ر نووسراوه.

وه‌ک ده‌زانی، ئەم کتێبه‌ پاشکۆیه‌کی به‌ ناوی «چوارینه‌کانی بابا هه‌زاری
موکوریان!» هه‌یه؛ بریتی له‌ سی و سه‌وت دووبه‌یتی، غه‌زه‌لیک (زه‌ردی

١ – مامۆستا موخته‌با مینه‌وی له‌ کتیبی «پانزده‌ گۆفتار»، وتاری «گۆل سُرخی
نیشابور» دا ده‌فه‌رموی: ریز کردنی چوارینه‌ی خه‌بیام به‌ پیتی ریزی ئەلف و بێ،
کارێکی نه‌گه‌نجاوه و به‌ زمانیکی تفت و تال پلار له‌وانه‌ ده‌گه‌ری و هه‌ها کارێک
ده‌که‌ن! راسته‌که‌ی ئەوه‌یه‌ منی قوتابیش وای تێده‌گه‌م ئە‌گه‌ر چوارینه
کوردیه‌کانیش به‌ پیتی مانایان ته‌رتیب بکړین، تام و چێژه‌یه‌کی زیاتر و بگه‌ر تایبته
ده‌گه‌رنه‌ خو؛ به‌لام به‌ لای خۆمه‌وه‌ گۆتم: با چارێ نوسخه‌یه‌کی ناسایی هێندێک
رێک و پیکمان هه‌بێ و ئەو چوارینه‌ بۆی به‌نیازین، به‌ هه‌سان بدۆزینه‌وه و بێ هه‌ته‌.
بیخوینینه‌وه، ئەمجا بۆ ئەو کاره‌ش خوا که‌ریه‌.

لیمۆ) و پارچه ههلبهستیکی چل بهیتی (زوانیک)، له سهه کیشی فولکلوری کوردی، یانی بیست بڕگهی چوار بڕشت.

ئهم پاشکۆیه مامۆستا بۆخۆی دایناوه و ئهگهریش کهسێک پێی وا بێ له باری ههم کاکل و ههم توپکلهوه، لهگهه له خهییامه کهدا زۆر یهک ناگرهوه و جیرانی چاک نین پێکهوه، جێی دهست تێ بردن و ههلهپهراوتنی ئیمهمانان نییه. کهوابوو ئهم پاژهش له کتێبه که – ههر وهکی بهشی سههه کی – ریز و تهرتیب و ژماره یان بۆ کراوه.

دوایین قسه – وهک ههمیشه – باس له باری رینووسی کتێبه کهیه. راسته هیشتا رینووسی یه کگرتوومان تهواو پوخت و پاراو نییه و گیر و گرفتمان ههر ههیه و جاروبارهش تهواو تیدا داده مینین. بهلام ههر ئهمهندهش که له سههه ری پێک هاتوین یه کجار باشه و ههموو نووسه ریک له سههه ری به چاوی بکا و به موو چیه لێی لا نه دا.

ههر بهو پێیه له م چاپه دا دهستان له پێشوو به راوه و رینووسی یه کگرتوومان ره چاو کردوو. تا ئه و را دهش دهستی داوه، هه له و به له کانیمان لێ سه ریوه تهوه؛ بهو هیوا یه جی ره زامه ندی خوێنه رانی هێژا بی.

براتان: ماجد مهردوخ رۆحانی

سنه، نه ورۆزی ۱۳۸۷ (۲۰۰۸)

سەرگوروشتهی ئەم خەییامە

زۆردەمیک بوو دەگەل چوارینه کانی خەییامدا ببوومه دۆست؛
ئەوهندهیان هۆگر ببووم، هەرگا کهسم لێ دیار نەبا، به ویره ویر
فارسییه کانم دەخویندهوه.

من یه کهمین کهسیک نهبووم که خەییام بکهه به کوردی. له پیش
مندا جهلادەت عالی بەدرخان له ژماره‌ی رۆژنامه‌ی رۆوناھیه کهیدا - به
کرمانجی- په‌خشی ده‌کرد. شیخ سه‌لامیش به شیوه‌ی کوردی هه‌شت
برشت وه‌ریگتیرا و عه‌لانه‌دینی سه‌جادی بۆی له‌چاپدا و چه‌ند نمونه
ته‌رجه‌مه‌ش له‌ فازیل و مامۆستا گۆرانی ده‌گه‌ل خست. ئەحمه‌دشالیش-
که مامۆستای مه‌درسه‌ بوو- ئەم کاره‌ی به‌جێ هێنابوو؛ که نه‌مدیوه
چاپ کرابێ.

من وێرای هۆگری زۆرم به‌ کاکلی رۆباعیاته‌که‌ی خەییام، زۆریش چه‌زم
له‌ وه‌زنی رۆباعیه‌کانی بوو. جار به‌ جاریک رۆباعیه‌کم له‌ سه‌ر وه‌زنی
فارسییه‌که‌ ده‌کرده‌ کوردی و لای خۆم یاداشتم ده‌کردن؛ تا ببوونه
دوسه‌ت و په‌نجا رۆباعی.

له‌ سالانی ٤٦ و ٤٧ی زایینیدا- که کرامه‌ سه‌رپه‌رستی چاپه‌مه‌نی
شۆرشێ کورد- به‌ ئیجازه‌ی سه‌رۆکی شۆرش (باززانی) و هاوکارانی، هه‌ر
له‌ چاپخانه‌که‌ی خۆمان له‌ چاپم دا. له‌وان سه‌رۆبه‌ندانه‌شدا، ناوی «هه‌زار»
له‌ لای ساواک قوززه‌لقورت و ژه‌هره‌مار بوو. هیندیک هه‌لیان ده‌رفه‌ت

زانی و نازی ههژاریان قت کرد و بهناوی «خه ییام به کوردی» ئوسفیتیان کرد و فرۆشتیان. لیره دا با کورته باسیکتان بۆ بلیتم:

جاریک له ناو کۆمه‌لیکدا، کاک سه‌ید ره‌شیدی خانه‌قا گیرایه‌وه:

«زه‌مانی شیخ (مه‌به‌ستی شیخی بورهان بوو)، چهند کهس دزیکیان گرتبوو؛ دیوارپرێکیشی پی‌بوو. هینایانه خزمه‌ت شیخی. گوتیان قوربان ئه‌و دزه ئه‌وشێ خه‌ریک بوو دزیت لی‌پکا؛ له نه‌خافل خۆمان پیندا دا و گرتمان. شه‌و ده‌ته‌ویله‌مان کرد و ئیستاش ئه‌وه هیناومانه‌ته خزمه‌ت تۆ. شیخ هیندیکی ته‌ماشای دزه‌که کرد و بزهی‌هاتی و پاشان فه‌رمووی: به‌ره‌لای بکه‌ن با بروا! گوتم: قوربان جا چۆن دزیک به‌ره‌لا بی و دیوارپریشی به‌شاهید ده‌گه‌لدا بی؟! شیخ روه‌ی قسه‌ی کرده جه‌ماعه‌ت و فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌نگۆ قوون و هونه‌ریکتان هه‌یه، له‌وه گه‌رین؛ بچن شیخ و خه‌لیفه‌کان، قازی و مه‌لاکانتان بگرن؛ که زۆر له‌و دزه دزترن! ر‌دین و به‌رمال و عبا و میزه‌ر و جبه و قه‌له‌میان، مالی موسولمانان ده‌برئ. ئه‌نگۆ له‌بات بیانگرن، ده‌چن ده‌ستیان ماچ ده‌که‌ن و نووشته و دوعاو بۆ ده‌نووسن. چوون ئه‌و فه‌قیره‌و گرتوه ئاسنۆکیکی دووبستی ده‌ده‌ستی- دایه، لیتان کردۆته شات‌وشووت و ده‌تانه‌وی ته‌نبیی بکه‌م؟!...»

ئیتا ده‌لیم جا به‌س نه‌بوو ئه‌و زه‌مانی، بی ویزدانی و راوه‌روونی حه‌ق‌خۆرانی نووسه‌رانی کوردستان له‌ناوا نه‌بو؟ ئه‌وده‌م ده‌بوو چی فه‌رمووبا؟! ئه‌وانه‌ی که ئیتا هه‌ن و به‌ رواه‌تی خزمه‌ت به‌ ویزه و فه‌ره‌نگی کوردی ده‌که‌ن و چاوه‌چاوان له‌ هه‌ر شوێنی کتیبیکیان ده‌داو که‌وی، ده‌یقاپینن و به‌ قاچاگی و بی‌پرسی خاوه‌نه‌که‌یان دووباره له‌ چاپه‌ر ده‌دن و له‌ سه‌ر به‌رگه‌که‌ی ده‌نووسن: «هیچ که‌سی تر مافی به‌سه‌ریه‌زه‌نیه!» تا که‌ی به‌ره‌له‌دا ده‌بن و تا که‌ی ده‌چن؟ ئه‌م ئه‌وه‌یه

ھەر تايبەتى بە ئىرانە و بەشى زۇرىش، كوردستانى گرتتەتەوہ. كوردە
 نەجىمەزادەكانى خويىندەوارىش، ھىچ قوولەيەك لە زيانى خرويان ناكەن و
 مالى دزراويان دەستىن و لايان وايە ھىچ زيانىكى بۆ پەز نىيە! چەند
 جارم بەگويدا داون: ئىوہى خۆ بەپىيار دەزانن، ئەگەر رۇژىك پىچ بزنان
 دزى بە دىواربەرەوہ، لە گەرەكى ئىوہ ھەيە، گەلەكۆمەكى لى دەكەن و
 دەرى دەكەن؛ بەلام چۆنە سوور دەزانن ئەم كىتبانە دزىن و لىشىان
 دەكەن؟! ئىژن ئەمانەش خزمەتى بە فەرھەنگى كوردى دەكەن! ھىچ بىر
 لەوہش ناكەنەوہ كە ئەمانە لە رسكان و ھەراش بوونى فەرھەنگى كورد،
 بوونە رېگر. لاويك كە تازە پىدەگا و لە دەردى گەلى تىدەگا و ھەول
 دەدا بە نووسىن خزمەتى بكا _ با ياساش پاسى بۇبىرى _ چۆن دەس بۇ
 ئەم بۇە درىژ كا؟ خۆ ئەگەر لەجياتى نووسىن توور و گىزەران بفرۆشى،
 بەھەرى زۇرتى پى دەگا. ھەرچى بەھەرى قەلەمىەتى بە مەرەدى
 خەبىامەكەى ھەزار دەچى كە تا ئىستا لە سى لاوہ لى دزراوہ و ھىچ
 پرسىشى پى نەكراوہ. بە ھومىدم كە ئەم جارە دەتەلەى سرووش
 ھەلنەنگوون و سايە و سەرمايەيان نەروا. بەھومىدم خەلك و خوداش
 تۆزىك ھەسيان بدەنەوہ و دەست لەو رېگرىە ھەلگرن.
 ئىتر ئەوا ئىوہ و خەبىامەكەى ھەزار؛ بۇ پىنجەم جار.

ھەزار

كەردىچ، رىبەندانى ۱۳۶۸ (۱۹۹۰)

ھەر تايبەتى بە ئىرانە بەشى زۆرىش، كوردستانى گرتۆتەوہ. كىردە
 نەجىمزادەكانى خويندەوارىش، ھىچ قوۋلەيەك لە زىانى خرۆيان ناكەن و
 مالى دزراويان دەستىن و لايان وايە ھىچ زىانىكى بَر پەز نىيە! چەند
 جارم بەگويدا داون: ئىوہى خى بەپىيار دەزانن، ئەگەر رۆژىك پىن بزانن
 دزى بە دىواربەرەوہ، لە گەرەكى ئىوہ ھەيە، گەلەكۆمەكى لى دەكەن و
 دەرى دەكەن؛ بەلام چۆنە سوور دەزانن ئەم كىتبانە دزىن و لىشيان
 دەكەن؟! ئىژن ئەمانەش خزمەتى بە فەرھەنگى كوردى دەكەن! ھىچ بىر
 لەوہش ناكەنەوہ كە ئەمانە لە رسكان و ھەراش بوونى فەرھەنگى كورد،
 بوونە رېگر. لاويك كە تازە پىدەگا و لە دەردى گەلى تىدەگا و ھەول
 دەدا بە نووسىن خزمەتى بكا _ با ياساش پاسى بۇبېرى _ چۆن دەس بۇ
 ئەم بھە درىژ كا؟ خۇ ئەگەر لەجياتى نووسىن توور و گىزەران بفرۆشى،
 بەھرى زۆرتى پى دەگا. ھەرچى بەھرى قەلەمىيەتى بە مەردى
 خەيامەكەى ھەزار دەچى كە تا ئىستا لە سى لاوہ لى دزراوہ و ھىچ
 پرسىشى پى نەكراوہ. بە ھومىدەم كە ئەم جارە دەتەلەى سرووش
 ھەلنەنگوون و سايە و سەرمايەيان نەروا. بەھومىدەم خەلك و خوداش
 تۆزىك ھەسيان بدەنەوہ و دەست لەو رېگرىيە ھەلگرن.
 ئىتر ئەوا ئىوہ و خەيامەكەى ھەزار؛ بۇ پىنچەم جار.

ھەزار

كەرەج، رېبەندانى ۱۳۶۸ (۱۹۹۰)

خه بیام و بیر و باوهری

ناوی خه بیام و ناوبانگی چوارخشته کیه کانی، لهوه دهرچووه هه ژاریکی کورد به خوینده وارانی بناسینج؛ چونکه ئه و ناو و دهنگه لهو گه رۆکه سه ره به ست و ئازادانه یه، به بی بهرگر و پرسیار له هه موو سنوور و که وشه نیکه وه دهر بازبووه و له سه رانسه ری ئه م زه مینه خچ و پان و به رینه دا _ به راشکاوی _ سه ری به هه موو مالیکا کردووه و بۆته ناسیاوی هه موو که س و هه یچ ژیر و به بیریک نییه که راز و نیازی خه بیامی نه کردبیته وه رویر که ی دل و خه مه وین و ئاوده نگیله ی هه میسه ی خۆی . به لام نیازم له م پیشه کییه، دهر برینی بیر و باوهری خۆمه به رانه به به و کابرا خوین شیرینه و ئه مه وئ له و سووچه وه که به ردلی من که وتووه، ده می بۆ به رم و هیندیک له و شوینانه ده ست نیشان بکه م که تاویستا خه بیام ناسه کان و خه بیامی نووسه کان به پیوستان نه زانیوه، یان له بیر یان نه بووه هه نگاوی بۆ باوژن!

گه لیک جار و به زۆر چاپی جۆربه جۆر، چوارخشته کیه کانی خه بیام به فارسی و عاره بی دیتوه و هه ر جاره ش یه ک یان چه ند مامۆستای به ریز، پیشه کی دوور و دریز یان له سه ر نووسیوه و په راوژیان لی ناوه و به خشل و جلی جوان خه ملاندوو یانه و سسله و پلپله و مت و مووریان پیوه

ههلاوه سیووو. تهناهت کتییی گهوره و سهربه خۆشم ده باره ی خویندوته وه؛ وهک عمرالخیامی ماموستای کوردی، کوردی نهزانی فارسی زمانی عاره بی نووس «ئهحمهد حامید سه پراف»^۱ و دمی باخیام له لایهن ماموستا و نووسه ری پایه بهرز، «عهلی دهشتی»^۲ یه وه.

زوربه ی ئهوانه نیازیان وابووو ئه و شیعرا نه ی به ناوی خه ییامه وه که وتوونه ته سه رده م و زاران، دان بژیر و به رده شووری بکه ن و ئهوی خۆیان به ردلیان ئه کهوی، بیده نه پال خه ییام و ئهوی به گومانی ئه وان زیوان و داروو جانه، لئی هه له وه ژیرن و به سویندانه وه ره ش ببنه وه که: به ئامان و زامان هه رگیز فره به سه ر خه ییامه وه نیه؛ چونکه پیای و گهوره، قسه ی خۆی ناخوا ته وه و دوو دژ له یه کتر کۆ ناکاته وه و ئه و زانا خوا په رست و خۆ پارێزه هه رگیز که پۆی له شتیکی و نزیک نه کردۆته وه که بۆنی کفر و ناره وایی لی هاتیی!

به بیرى من ئهوانه له جیات کاکله خۆشه که ی مه به سستی خه ییامان بۆ ده رخن، هاتوون به هه له په رتاوتن و پازاندنه وه -به خه یالی خۆیان- خییج و خواریان بۆ راست کردۆته وه و که م و کوورپان لی داپۆشیوه که چی، به داخه وه به وه هه موو شر و شاتال و تیتۆلانه -که به ده ردی داری چاکیان بردوو- کارکیان کردوو خوینده واران سه ریان لی بشیوی و ئه و به ره شیرینه نه بینن که ئه و په ره داره شهنگ و تۆرته، له په ستا و له هه موو وهرز و چاخى سالا ده یگرئ و دایده وه رینئ و به پلاری به رد و داری نه زانان و پنه له قه ی می شک وشکان دانایه و ناشکی و هه رگیز وشک نابج.

۱. احمد حامد الصراف

۲. علی دهشتی

ئەگەرچى مېژوونوسان كەم وايە بوپن يان لە قازانجيان بىچ رووداوى
رۇزگارى خۇيان پوھوۋاست بنووسن؛ جا يان لە ترسان يان لە برسان، يان
بە شوپن ئارەزوى خۇيانا ئەچن! بەلام ديسان لە تىكخستەنەھى ئەو
بوزگورانەھى كە لىيان بەجى ئەمىنى، دەكرى دېوجامەيەك لىك بدرى و
راوى دەنگ و باسى ئەو سەردەمەھى بىچ بكرى.

خەيام لە چەرخى پىنجەمى كۆچىدا ژياوہ. كەسىكى بۇ چۆنەتى
بارى ئەو رۇزگارە، كون و كاژىرى مېژوو لە كۆنە كىتەپە پەپووتەكانا
بېشكىنى، سەرى رادەژىنى و واقى و ر دەمىنى. كار و بارى دنيا لە دەست
مىزەر بەسەر و جببە لە بەر و بىر كورت و رىش درىژ و كەللە وشك و
داوین تەراندا بوو؛ ھەر سازە لە ھەوايەك و ھەر ئاوازەھى لە ھەزار جۇرە
مىشكى پووپوچەوہ دەرچووہ. حەفتا و دوو تىرە لە ئىسلاما ھەبووہ؛
ھەموو يەكتريان بە كافر زانىوہ. ھەرتىپەھى بە شوپن خەيالائىكا ئەسپى
لىنگ داوہ و ھەر دەستەھى لە زەلكاوى نەزانى خۇيا خنكاوہ. لە ھەر
گەرەكە شار و گوندىكا چەند تەرىقەتىك و ھەر تەرىقەتەھى چەند
شىخىك و ھەر شىخەھى چەند سۆفى و دەرۆشىك و ھەر سۆفەھى
رۇژووىكى گرتى، خۇي بە خاوەنى بەھەشت زانىوہ و ھەر دەرۆشەھى
دوو حاو و حووى گوتى، داواي خوايەتى كردوہ.

خەيام ھەلكەوتەيەك بووہ كە لە چاخى خۇيدا ئەگەر لە ھەموو
خەلكى دەوروبەرى خۇي زانائرىش نەبووبى، لە ھەمووان ئازا و بى ترس تر
بووہ. لەم دەزگا گەورە و گرانە _ كە ناوى زەوین و عاسمانە _ وردبۆتەوہ و
تىي ھەلروانىوہ و زانىوہ كە ئەم كردارە پەنگىن و سەنگىنە بە بى وەستا
نەكەوتۆتە گەر و دانەر و رانەرىكى ھەر دەبى ھەبى؛ بەلام ئەم سازدەرە

شیرینکاره چۆنه و کهى ئەم دەزگایه‌ی به‌ره‌م هیناوه و بۆچی لیکى داوه و له‌و کر و نه‌خش و ته‌ونه که‌ونه - که نه سه‌رى دياره و نه‌بن - نيازى چ بووه و له‌که‌یه‌وه هه‌لیاوه‌سیوه و کهى له دارى ده‌کاته‌وه و ئەپێچیته‌وه؟ ئەو هه‌زاران هه‌زاره ئەستیره و مانگه پرشنگداره، بۆ هاتوون و چۆن هاتوون و چیان لى‌دى؟ تیره‌ی جان‌ه‌ور و مرۆ له کوپه‌ هاتووه و بۆ کوى ئەچى؟ ئەگه‌ر نه‌هاتایه چ ده‌بوو؟ ئەگه‌ر هینراوه، بۆ هه‌تا سه‌ر نامینى و له ناو ئەبرى؟ ئەگه‌ر ده‌مرى گیانه‌که‌شى ده‌مرى یان ده‌مینى؟ ئەگه‌ر ده‌مینى جاریکى تریش دیته‌وه سه‌ر ئەم زه‌مینه و ژینه‌که‌ی پێشووى ده‌ست پێده‌کاته‌وه یان ده‌خریته قاپۆریکى تره‌وه و له دنیا‌یه‌کى دیکه‌وه سه‌ر هه‌ل‌دیتى؟ ناخۆ که‌س هه‌یه بیزانى؟ یان ئەو و درامانه له‌پشت په‌رده‌یه‌کى ره‌ش و ئەستوروه‌یه و تا په‌رده لا نه‌درى که‌س نایزانى و ئەگه‌ر لاش‌درا، که‌س نه‌ماوه تا بیزانى؟

خۆی له نا‌ی ده‌ریا‌یه‌کى سه‌رگه‌ردانیدا دیتوه و که‌وتۆته په‌له‌قا‌زه‌ی خۆ رزگار کردن. هه‌نا‌ی بر‌دۆته به‌ر نووسراوان و ده‌سته‌ودا‌وینى زانا و گه‌وره‌پیا‌وان بووه؛ پرسى‌ویه و خۆیندوو‌یه‌ته‌وه. که‌س نه‌بووه ده‌ستی بگرى و له گێژاوى ده‌رینى و شاره‌زایه‌کى وای ده‌ست نه‌که‌وتوووه رچه‌ی هه‌وارى زانستى راسته‌قینه‌ی بۆ ده‌ستنیشان کا و له هه‌لدانه‌وه‌ی په‌رى کتیبان بایه‌کى وا هه‌لى نه‌کردوووه ته‌مى گومان و دوودلى به‌وه‌یتى. ناچار چوووه ته‌ نا‌ی بیری بیری و لیکدانه‌وه‌ی خۆی و زۆر به‌ وردى، به‌راوردى کردوووه و ژیرانه له مێشکا هه‌لیسه‌نگاندوووه و ئازانه تیکولى پر‌وپووچى شکاندوه و له‌مپه‌رى کۆنه‌په‌رستى په‌راندوووه و ئازادانه سه‌ر و بنى کردوووه و بۆی گه‌ر‌اوه.

اهو دهموړ نیکدانه ودا گه یشتړته ئه و قڼاغه که: تی گڼیوه هیچی لڼ
په راکا! ئه مهش به پراستی پایه به کی زور به رزه له زانستدا. سو قرات
دلای: من و خه لکی تاتینا نه زانین؛ من ده زانم که نه زانم، به لزم ته وان
نه ونده زانا نین که بزانی نه زانن. ئه م جیاوازیه گه وره یهش نه بیته هو ی
کوشتنم. یان پیغه مبهری ئیسلام فهرموویه: خواجه وهک پیویسته تزمان
بو نه ناسرا.

جا چوو له سهر ئه و جیگه بلنده وه ئاورنکی لڼو خه لکه ی ده زرو بهری
داوه ته وه که له تاریکستانی نه زانیدا هه لوه دان و به نه شاره زایی، وه نیو
قور و چنپاوی خه یالاتی پروپوچ که وتوون و تیک هه لده نگوون و خو
لیک ده دن و سهره نگرئ ده بن. لاشیان وایه ریگه هه ر ئه وه یه که
نه وان گرتوو یانه ته بهر و زانست و هونه ر هه ر ئه و چه قه و گوړه بن شړه یه
که نه وان پیته وه خه ریکن. به زدی به وانده ها توتوه که ناوی خو یان ناوه
هو زان و پیوتئی رورگار و به عابای فش و فؤل و میزهری له ننگه ری و شالی
سهوز و که شیده ی زهر د و رپشی قه له مکار، خو یان له به سته زمانان به
هه بیته کردووه و میشک و بیریان له تیکول و پوو چه ل ناخنیون و
وازیان پی له کاکل هینان. ئه م زهویه نانسن که له سه ری ددژین؛
که چی کی شه یانه داخوا عاسمان هه وتن یان نو؟!

هه وړگه ر شار به دهر نه که ن چونکه کوویه ی ده سکردی ئه و، مه ی
تیکراوه؛ به لزم کووله که سه راوی نابینن که چه د لووس و له بار
هه لخواه ته وه! خو یان هه زار گزی و دزی و ده سپری ده که ن و ده بیان
ناوته بینه قاقه ی هه زارانه وه، خوینیان ده مژن و که له پیوړی شه تیږ و
پیوه ژنان ئه دهنه بن لڼی و شانازی به وه ده که ن گویا مه ی ناخزانه وه! به

باسی باده، بایان ره گوی ده که وچ و دهه لئی گونا هباری بی لیده دهن و له
تۆمه تی کفر رزگار نه بی.

به لئی خه پیام گه و اهیرائی بیرى وردی- که به خه لکی ئه و ده مه قووت
نه چووه- ده ناو پیاله ی مهیدا به گه روویدا کردوون و دلی خو ی ئاسووده
کردووه و چاوی پیای گه و جی به ستووه و گفته به نرخه کانی بۆ
تیگه یشتوانی دواروژ، له سهر دم و زاری سه رخۆشانه وه- که لایان واپووه
خه پیام ههر به یاره که ی ئهوانی هه لگوتووه- ده ماو ده م هاتووه و به بی
ترسی چه ته و گۆران، گه یشتۆته ئه مرۆ. ههر وه ک حافزی شیرازیش و
گه لیک له وریا و ژیران، ئه م ورده کاریبه له خه پیامه وه فیربوون و ههر له
سه ر شوینی ئه و رۆیشتوون.

پوخته ی مه به سه کانی

خه پیام له مه ر هات و چۆی گیاندار و چلۆنه تی ئه م ئاو و زهوی و بهرز و
نهوی و عاسمان و ئه ستیرانه وه زانیویه که هیشتا هیچی لی نه زانراوه.
دیاره ههر شتیکیش که پیاو تووشی ئه بی و ئه بیینی، ئه گه ر نه زانی چیه
و چۆنه، ناشزانی بۆچی ئه بی و به هره ی چیه. ویستویه ئه و نه یینییه
گرنگه بزاندری و بناسری. ئاواته خواز بووه رۆژیک دایع مرۆ له سایه ی
بیرلی کردنه وه و لیکدانه وه ی ژیرانه، به بنج و بناوانی بگا و شتیک
به که لکی لی هه لکرینی و له بری ئه وه له م سروشته جوانه بترسی یان
جادووی پی بکا، ده سه تمۆی بکا و به هره ی لی وه رگری.

بۆ بیر کردنه وه ش، ئه بی هیج کۆسپ و بهرگریک له رینگه دا نه بی؛
بیره وه ر بتوانی هه موو ده وشى خو ی - به - ئه رو پیری- بخته، سه ر ئه و زیازه

سپاره و نووسراوی بهرخی دهرباره ژماره و ئهستیره ناسین ههبووه و بناغهدانهری سالپتوی جهلالی بوژه و گهلێک شتی تریشی له ههموو بابتهیکهوه زانیوه، هیچ باوهر دهکری ههمیشه له سووچی مهیخانهیهکی تاریکا بووبیتته سپال و ههرگیز نهغیار نهبووبیتتهوه؟! ئهگهر مهلیکشا یان خواجه نیزامهلمولک ویستبیتیان چاویان پێ بکهوی، خهییام لهمهیخانهوه نرابیتته ناو سهبهتهیهک و به کۆلی عهنبالیکهوه چووبی بۆ وهرامدانهوهی پرسیری پر له گری پووچکهی دژوار؟

من لام وایه نهیخواردۆتهوه؛ ئهگهر خواردبیشیهتهوه، ههر بۆ ناسین و زانین بووه؛ ویستووێه بزانی ئهو بادهیه که وا ئهوه ههموو شیخ و مشایخه گهورانه ئهوهندهیان پێههنگوتوووه، چیژه و تامی چی ئههه؟ بهلام - وهک گوتمان - خهییام زۆر لهو نهزانانهی که بهناوی زانا خۆیان بهسهر خهلیکا سهپاندوووه، توورپه بووه؛ هیناویه مهیخۆری - که بیهوشی ئههینی و گوناهیکیه - دهگهله زانی پڕوپووچهکهی ئهوانا بهرانبهری پێ کردوووه و ئهلی: سهرخۆشی لهو هۆشیارییه باشته که بهتورپههات و پڕوپووچهوه خهریکبی. گوناهی مهی له تاوانی دهستپری و درۆ کردن کهمتره. پیاو مهست و بیخهبر بی نهک به ئهغیاری، ئابرووی دین و زانین بهری. له لایهکی تریشهوه زانیویه له سهر هینانی بیر و باوهریکی تازه و پێ ههلهپرژان و بهگژاچوونی کۆلکه مهلا و گهندهله شیخان، لهوانهیه بریاری کافرپوون و کوشتن و سووتاندنی بدری؛ هاتوووه ئهوه قسه ههق و پهقانهی له تهختی بنی دیزهی شهرابدا شاردۆتهوه و زانیویه مهلا و کال هینده وریا نین زۆری لی پکۆلنهوه و لهناو خهلتی مهیدا بیدۆزنهوه. ههر به

بزه کهوه ئه لێ: خۆزگه دزی و درۆکردنیش، بپای سهرخۆش بکردایه،
ئهوسا ئه مانزانی کچی وشیاره!

به توور، بیهوه پروه لهو جهه بریانه ئهکا که لایان وایه چاکه و خراپه له
دهست مرۆدا نیه و جهه ندهمی و بههشتی ههر له رۆژی بناوانهوه
ناو نووس کراون. ئه لێ که وایه سهرکۆنه ی مهستی که بۆ ئه کهن له سهر
مه ی پهرستی؟ گالته بهو کابرایه دهکا که لای وایهوه گیانی پیاو
رانه گوێزری و له پاش مهرگی ئه چیته بهر جان هه رانهوه؛ ئه لێ که وایه
هه لده گری ئه و که ره ی لمی پێ ئه کیشن وهک تو مامۆستای
چه قه خانه یه ک بووبی!

خه بیام هه یج باوه ری نه کردووه زه مین له سه ر پشتی گایه ک بی و
به سمکۆلی که ری جرجال له به ری که بچی و ته مه نیشی پینج یان شه ش
هه زار سالانه بی. ئه و هینده ی به له میژینه زانیوه لای وایه هه ر خاکی
هه یه، پاشماوه ی لاشه ی مردوانه. لاشی وا نه بووه ئه م ده زگا گه وره و
گرانه وا به سووک و هاسانی و به و زوانه تیک ئه چی. جا ناچاره بلی: له
نیوان گای زه مین و گای عاسماندا، که ره گه ل ده ئی!

به کوردی و به کورتی، ئه و گفتانه ی خه بیام - که به رواله ت دزی به کتر
دینه وه - هه ر یه ک وه رامیکی گرچوو بیره بۆ باوه رپکی پر له هه له ی ئه و
رۆزگاره. هه ر له ده می خاوه نیانه وه وه ریگرتوره و هه ر به ویش ده مکوتی
کردوون.

خه بیام و مه ی

گه لێ! خه بیامیک که خاوه نی ئه و هه موو بیره قزول و به رزانه بی، یان
وهک میژوو پیمان ئه لێ، مامۆستایه کی گه وره و هه زان بزه و گه لیک

که ههیه تی. زهندهق نهماو و تۆقارویکی هەر لهسەر پشته لاتکهوه تا دهچته ژیر توپی خاکهوه، هەر به داغ و ئاگر بترسینری و مار و دووپشکی سهربان و کلاکدریژ له خوین و میشکیدا تریتانه بکهن، فیر کرابی که شهو و رۆژ و مانگ و سال هەر ئەبێ بگری و خۆی به تاوانکار دابنی، ههلی بیر کردنهوهی ژیرانهی چۆن بۆ ئەمینێ و چۆن دهرهفت دیتنی زانستی پر سوود و بههره بخوینێ؟

ویستوو به بزانی نهو کۆلکه مهلايهی که نازانی بۆخۆی له کوپرا هانوو و بۆ کوپ دهچن، سیایی جهههندهمیشی نهخراوته بهردهم تا بزانی کێ له ئاگرا کورسی بۆ دانراوه و کیش سیوی بهههشتی بۆ قاش کراوه!

خهيام خوی ناسیوه بهلام وهک خواناسه گهورهکان. لای وا بووه خوا ههمووی هەر خۆشی و بهزهیی و جوانی و بی نیازیه. هەرگیز نه چاوی له نوێژ و رۆژووی کهسه و نه وازیشی له تۆلهساندن و گوشت برژاندن و کهلاک ههلواسین و رشتنی فرمیسک و خویننه. ئەوانهیی خویان وهک جهندرمهیهکی تورک دیته بهرچاو، نهیانناسیوه و به ههلهدا چوون. خواش بۆخۆی فهرموویه: من وهک هیچ شتیکی نیم.

خهيام ڤیر و باوره

خهيام کورپی کێ بوود و چهندسال ژیاوه و چی دهبهردابوو و چ جوره پینخوریکی خواردوو و به کام نهخۆشی مردوو، کهیفی خۆیهتی. مهبهستی گرینگ ئەمهیه چهند بیر و باوره پیکێ تازه و ترووسکه دار له رۆژگاریکی کۆن و نهنگوست له چاوا له کابرایهکی ژیر و وریاوه سهری ههلهداوه و رچهی ئازانی و نازادی بۆ شکاندوین و دنهیی داوین که خۆمان

بناسين و بويزين بير له ژيان و چاره‌نووسی خویمان و دەور و بەرمان بکەینەوه. هەر گوتراو و نووسراویکی له دەور و بەری ئەم مەبەستەدا ئەگەرێ، خەبیامییە و شانازی بۆ خەبیامە. جا با له دوای خەبیامیش کەسانیکی وا بووبن باوەریان بە خەبیام هینای و نەیانویزابی ناوی خویمان دەرخەن و کۆریە نازەنینی خویمان بە ناوی مامۆستاوه ناوک‌بریبی. یان نانی خویمان له سەر خوانی خەبیام خواردی. کە وابوو ئەگەر گوتیان خەبیام هەر پەنجا چوارخستەکی هەبووه، یان بلین خو له هەزاریش دەدا، زۆر جیاوازی نیە؛ هەر ئەوه مەرجه له نیاز و مەبەستا یەکتەر بگرەوه.

سا منیش بەو پێودانە هاتووم دووسەد و پەنجا چوارینی خەبیامم لەسەر کیشی ماکە فارسیەکە وەرگێراوتە سەر کوردی. نەشم‌ویستوووه فارسی فیزی کورد بکەم؛ واتا: وشە بە وشە و بەند بە بەندم نەگۆریوه؛ تەنیا بیر و بروای خەبیامم بەکەسم و بیچمێکی کوردانەوه خستۆتە بەرچاوی هاو زمانانم. جا ئەگەر چاک بن یان چرووک بن، هەر ئەوەندەم له دەست هاتوووه و هەرکەسێش هەلەم بۆ راست کاتەوه و پەلەم بۆ هەلگری و شەرم بۆ پینە بکا، سوپاسی ئەکەم.

هەزار

هاوینی ۱۳۵۱ (۱۹۷۲)

چوارینه‌کانی هه‌ییام
به کوردی

ناومرۇك

خەپپام و جوارىنەكانى لە زمان و وىژەى كوردیدا	حهوت
سەرگوروشتهى ئەم خەپپامە	بيست و يەك
خەپپام و بىر و باومەرى	بيست و پىنج
جوارىنەكانى خەپپام بە كوردى	۱
جوارىنەكانى بابا ھەژارى موگورىيان!	۱۲۷
پىز و ژمارەى جوارىنەكان بە تەرتىبى پىت و وشەى سەرمەتايان	۱۵۳
پىرستى جوارىنەكانى بابا ھەژارى موگورىيان!	۱۶۷

بېروددهيه بير و خهه، دلت خوښ كه برا

پرسيار نه كرا، بهشت درا هه رچي درا

۷۸

نو هيشته نه هاتوويه جيهان، روژي بهري

نهو روژي ده بوو بچيه ده ري، ديارى كرا

سردن چيه؟ كهس تي نه گه يي تا ويستا

ته ورات و زه بوور، تا ده گه يه تا ويستا

زور كهس له ژيان دواوه زانايانه

بو باسي مهرگ گيل و نه زان راويستا

بیستوومه بههشتی ههیه حۆری تیدا

رووباری شهراپی پاکی دهروا پیتدا

من لیڤه مهی و یاری پهبیا کهم چ دهبی؟

دهسکهوته که ههر یهکن به ههر دووک ریتدا

بهس ههلبخولی به دهوری پیس و پاکا

تا کهنگی به شوین ههموو خراپ و چاکا

گهر زهمزه می، یان دایینی ئاوی ژیانی

ناچاری دهبی رۆچی به سینهی خاکا

لهو رۆژه خودا سانی گیانی رانا

دهیزانی به کردهوم، خودایه و زانا

هر خۆیه تی دایناوه هه له و سه ریچیم

سووتانی جهه ندهمی له بهرچی دانا؟!؟

تیریژ که به رۆژ و پیل به دهریا دریا

لهو رۆژه وه گول پیکه نی، بولبول گریا

خا نووسی له چاره ی ره شی ئیمه ش به شمان

ژینیکی هه ژاری پر له خۆزیا و بریا

گريا گولئ بؤ گولاو سەر ئاگر نريا

ئەم بۆن و بەرامەيەم نەبووبا بریا

نرخى ھونەر و جوانىيە دەيا گەردوون

كئ پيئكەنى جاريئكى، ھەزار جار گريا

لەو كۆشك و سەرايەدا كە جەم جامى گرت

رئوى ترەكيو، مامز ئارامى گرت

بارام كە ھەموو ژيانى خۆى گۆرى دەگرت

دئتت بە چ جۆرى گۆرى بارامى گرت؟

کریا له جههندهمن ئه‌ویندار و مه‌ست

به‌م واته‌یه پیکه‌نیم و گوستی خۆم گه‌ست

جینی چهند کهری کولکنه‌ ئه‌گهر وایی به‌هه‌شت

یان چۆل و بیایان و کپه‌ وه‌ک له‌پی ده‌ست

ریم که‌وته گولستانه‌وه لای بولبولی مه‌ست

به‌ چریکه‌یی پینی گوتم گه‌لیی راز و مه‌به‌ست

تا گول نه‌وه‌ریوه تا له‌شت نه‌بووه به‌گل

وه‌ک گول به‌ ده‌می، ده‌م به‌ بزه و پیاله به‌ ده‌ست

گیزی له‌خه‌یالات و گله‌ی به‌ختی ره‌شت
رابویره هه‌تا به‌جاری نه‌براه به‌شت
ده‌س بگره به به‌ندی سه‌ر و پرچی جوانییک
تا هه‌لنه‌وه‌شینراوه هه‌موو به‌ندی له‌شت

مه‌یگیر ده وه‌ره به‌خیری چاوی کالت
دل تینووه جه‌رگم ره‌شه چه‌شنی خالت
وا تۆبه به‌سه‌ریه‌کا شکا وه‌ک پرچت
بۆم تیکه مه‌یه‌ک له‌ره‌نگی کولمی نالت

بیرت دی عه‌بای پیوه‌بوو جی باری لمت؟

ئهو بیری له ده‌ریای پروپووچا نوقمت

ریشته له‌دواوه هاته‌دهر بوو به کلک

نینۆکی ده‌س و پیت خروپر بوونه سمت

ئه‌ی شووشه بنازم به دلی خاوینت

تاوم بده‌ریی به ئاوی خهم تاوینت

ده‌ستم بهر ئه‌دهم له ئاره‌زووی دوور و دریژ

مه‌یگیر له‌وه‌لا ده‌ستی من و داوینت

هاتوومه جیهان چم به چ کرد؟ تیگهی: هیچ

هر بنج و بناوانی جیهان دهرخهی: هیچ

پووناکی دهرم، شههم که فووم لی کهی: هیچ

نهینووکی دهسی جههم له بهردم دهی: هیچ!

باش ریگه ئه چووم یاخۆ گلابم رابرد

گهر دووره پهریز بووم و تهبا بيم رابرد

ترسم ههیه بۆم بێته ژمار رۆژی ژمار

ئهو ژینه که بی یار و شهرا بيم رابرد

رۆزگاری مروّ تیا ژیاوو رابرد

ئاوی بوو به جۆدا چوو، با بوو رابرد

هەرگیز مه‌لی و ابوو واچوو خوش نایه‌ته‌وه

گه‌ر تال و زه‌بوون ژیاوی چابوو رابرد

له‌و خویه که گه‌ردوون و زه‌وی به‌ریا کرد

ئه‌و روژه مه‌کۆی ده‌رد و خه‌می په‌یدا کرد

وه‌ک رژد و چنۆک هه‌رچی به‌نرخ و جوانه

هینای به‌ په‌له و گورجی ده‌خاکی را کرد

ئەم گۆزە وە کوو من بوو: دلدار و هەزار

جاریکی دلی خوش بوو سەد جار خەمبار

ئەو هەنگل و دەسگرە ی لە ملیا دیوتە

دەستی بوو زۆر خراوەتە سەر ملی یار

بەس گێزبە لە ناو بێنج و شەش و حەوت و چوار

مە ی فر که دەتاوییتەو وە ک بەفری پار

نەتزان ی لە کوپووە هاتگی رۆژی بەری

ناشزانی بەرەو کوپییە بەری پاشە هەوار

سەرخۆش بە بە مەي، لە سەر دەراویژە کەسەر

ئەم کورته ژيانە ڕبي خەمانى مەخە بەر

بەس گيژ و نەزان و هير بە! خۆ توۆ زير ني

ژير خاک بکري، دووبارە بتهيننەوه دەر

پەندىكى منالە كەت بدە مامەي پير

با بازى بە خاک و گل نەکا، ژيرى بەبیر

بيژنگى لە دەس دەرينە بەس داييژي

کەللهي سەرى پاتشاه و مير و وهزير

لهش ناسک و لاوچاکی وهها ههن کچ و کوږ

گول در که به رانبه ری بکه ی، بیکه سه دور

گهردوون که به دانسته ده یانکا، وه ک شیت

تیکیان هه لئه شیت و ده یانکاته وه قور

تاکه نگی خه ری کی پینچ و چواران مه یگیر

دلخوشی بده به کوږی یاران مه یگیر

ژین کورته نه وه ی نایه نی خه م دابگرین

بوم تیکه به یادی چاوخوماران مه یگیر

خو لا مهده دهی باده که با بی مه یگیر

به رمال و جبهت گرهو له لا بی مه یگیر

گویی بگره له من هه رچی مه لا و شیخ گوتیان

ده گوئی مه گره! لات وه کوو با بی مه یگیر

جاریکی به مهستی عه ره بیکی پیخواس

نه بزانی له لۆکی هه مزه راساوه به داس

مه ی بۆیه جهرام کراوه، سا سه یری کهن

کورد بۆیه دهلی له هه مزه چی داوه هه بانس؟!

ئاي خۇزگە ببايه جيگه بۇ سانهويه ك

لهم ريگهيه دووره سوور و پيچ دانهويه ك

سەد خۇزگە لە پاش نەمان وە كوو سەوزە گيا

بکرايه لە گیل هومیدی هەلدانەويه ك

بۇ گۆزه كرين دە چوومه لای گۆزه كەريك

سەد گۆزه بەمن پيگهني هەريەك لە بەريك

ئيمەي وە كوو خۆت ئەبەي سبەيني خۆشت

وەك ئيمە دەبي بە گۆزه لای بي خەبەريك

راویره به سهر به رزی به نان و ئاو یک

سهر دامه نه وینه بو هه موو ناپیاو یک

له م زینه که ههر ده می که دیت و ده روا

مهردایه تی مه فرۆشه له پیناو تاو یک

هه و به سیه به یانه ههسته چاو کالی شه پال

گفتیکی شیرین بکه مه زه ی باده ی تال

کاروانی ژیان ده ئاژو ی روو به نه مان

هاکا من و تووش ده بینه وه خه ون و خه یال

ئەم ژىنە كە رابرى، چ شيرين و چ تال

تووش بى بە مەرگ، چ دەر بە دەر بى چ لەمال

بى خەم بژى! خوش بە! پاشى مەرگى من و تۆش

بى پسانەوہ دىن رۆژ و شەو و مانگ و سال

بۇ بىرى بە ھەشت و ئاگرى كەوتىہ چال

خۆشتر لە خەيالى شيرنە بادەى تال

بەس ترس و ھومىدى بى نیشان و بەلگە

پيشينە دەلین: كەس بە خەيال نەبووہ بەمال

ئەو رۆژە كە مردووم و لە دنیا نايم

ئەو كاتە كە لەش تۆز و گلى بەر بايم

خاكم بكنە گۆزە لە، بۆ مەيخانە

تامل پىرى مەي بكن لەوانەم رابم

لەم بى خەبەرى خۆمە كە ساس و ماتم

بىھوودە دەبوورئ دەم و سات و كاتم

مەن بىم و نەيم جىھان وە كوو خۆى وايمە

مەيگىر وەرە لىكى دەوہ مەن بۆ ھاتم؟

مه‌یگیر به دووچاوه مه‌سته کانت مه‌ستم

تۆم لابی له دووجیهان به چی دهر به‌ستم

هاواری له پیری ده‌ستگیره دهر ویش

من پیرم و تۆم ده‌وی که بگری ده‌ستم

گیراوه قورم خرامه قالب، خشتم

با دراوی یه‌کی ترم که خام، گشتم

چاتر له‌وه بم که هم له ده‌ستم نایه

خوا رۆژی به‌ری به‌و کله چاوی رشتتم

مه بکیر بگه پیم له بی مهیی مارووتم

توورم بده کوویهوه له دووریت سووتم

تورم له پهنا رهزان بکوئن! رهزهوان،

مهلبهستی له په لک و داری میو تابووتم

مه یخانه په رست نه بووم و تووشت کردم

بهو پیریه به ره و پیری نه وینت بردم

رووبینی که لیلاره تکا، توبه شکا

دینداری که رهنگاوی ریا بوو شردم

دلدارى چ ياره؟ فيره سهوداي كردم

بروانه له چاوى سوور و رهنگى زهردم

نرخى بزه يهك ياره له سهر ليوانم

پارسهنگه دلى گهرم و ههناسهى سهردم

جار- جاره پهنا به مهى ده بهم، ناچارم

خه مبارم و پيم ئه ليين كه تاوانبارم

خوزى وه كوو مهى درۆ و دزيش مهستى ئه كرد

مهرديكم ئه ويست كه بيگوتا وشيارم

داوه له کفر و چم له دین؟ من ژیرم

مه یخانه و مه بفرۆشه ته کیه و پیرم

ماره ت چیه؟ پرسیم له جیهان، که یفه گوتی

رووخۆشی هه والی تۆم و زویری، زویرم

رۆژ گه وره یه، چۆن به تۆپه قور و هیشیرم

زانام به گه لی نه یینی، خو ده بویرم

زۆر پر له گه واهیراته ده ریای بیرم

ده رخستن و شاندانی به کهس ناویرم

مه یگیر وهره بهرمال و جبهی دهفرۆشم

ریشم له گریو دهنیم و شهی دهفرۆشم

تهزیحی دهسم که داوی فیلبازانه

ههر کهس دهیهوی به چۆری مهی دهفرۆشم

مه یگیر وهره مهی ئال بده با بینۆشم

شهشدانگی بهههشت به شووشهیه ک دهفرۆشم

فهرموته لهپاش مهرگ بهرهو کوی دهمبهن؟

سهرخۆش که دهروم کیوه بچم دلخۆشم

دەسكارى خودايە خۆم و ئاكارىشم

بۇ ھەرچى دەچم لەدەستى ئەودا رېشم

ھېچ كارى بەدەس خۆم نىە ھەرچى دەيكەم

ئەو پېمى دەكا، ھېشتە گونابارىشم!

پاك ھاتمە سەر زەوى و دەرۆم، ناپاكم

خۆشىم كە نەدى ھەمپىشە بۆى خەمناكم

سویراوى چەمم كلى دلى نیل داوم

ژیانىشە بە بادا چووہ تۆزى خاكم

چاومهسته ده ههسته بیرهلام خونچه گولم

ماچم دهیه بمدوینه مهشکینه دلم

لهم دهفری مهیهت کاسهیه کم بو تیکه

تا نهبووه به دهفر و کاسه و گۆزه گلم

مهروانه پهشیو و لیو بهبارم، نه کهمم

به رزم له ههژاریا چیاى سهر به تهمم

هه رکهس له سه ریکهوه خودا پیداوه

من خاوهنی شهشدانگی کول و دهر د و خهمم

سەر چەندی بلیی بە بەژن و بالا جوانم

پروومەت گۆل و چاوە ژال و لیو قەیتانم

وەستایی کە وای لە خاک و گل دارژتم

نیازی لەمە چی بوو؟ بۆچی کرد؟ نایزانم

لەم پیالە وتی کە هاتە سەر لیوانم

شابووم و گەلی وەک تۆ لە ژێر فەرمانم

لە خوارنەو ما دەفر و پیالەم زیڕ بوون

وا ئێستە پیالەم و بە سەر خوشانم!

هاتن به دهسی خۆم نه بوو، هینایانم

دهرچوونه ده ریش چۆن و کهیه؟ نازانم

سه د خۆزگه نه هاتبام، نه چووبام، نه ببام

له م گێره و کیشه دا ره حهت با گیانم

به خویندنه وه کراوه فرچک گیانم

زانسته مژیم و بۆته ئاو و نانم

حهفتا و دووساله بیر ده کهم، ده خوینتم

وا تازه ده زانم چ له هیچ نازانم!

کسانی مننه مهی که بی ئهوم، بی گیانم

زانم له دلایه بادهیه دهزمانم

هر نهو دهمه لام خوۆشه که مه یگێر بیژنی

هر دوو فیری دی، بلیم بهسه و ناتوانم

هاتمه سه رزهوی و له بهرچی چوونم؟

به رهوی چ بوو بو خودا نه بوون و بوونم؟

هاتووم و ده چیم بی وه بزانی بوچی؟!

پاس مردنه کەش دووره دهزاوی روونم

مهى كووپه يهك و گوشت و مهزه و نانى گهنم

جوانى به تهنى له چيمهنى بيته كنم

ماچى ده مى مهى نوشى له سهرخوشيدا

وه بزانه كه مهزن و ميرى ئه و ناوه منم

چاوجوان ده مهرو تيرى دلم بتبينم

گول چين كه له سهر روومه تى تو گولچينم

داخم كه هه بى له گيزه لووكه ي مهرگه

وهك پهلكه گولى هه لده وه رينى زينم

ای خوزگه له مردنا به مهی شۆراوم

ژیر سیبهری مهیخانهیه کانیژراوم

لن روژی قیامهتی منی دیتشهوه بیر

هیچ بۆم نه گهری، له چۆمی مهی خنکاوم

مبینی که خه مبار و کز و دامام

وا بیر مه کهوه له مهرگ و کهس ترساوم

مردن که له ریمه، ههر ده بی، ناترسم

ژاکاوی ئه وه م به ئاره زوو نه ژیاوم

گۆزىك لهدەسم شكابوو، ئەو گريا بۆم

خەم داتنەگرئ منىش يەككىي وەك تۆم

زۆرجارى منىش وەكوو تۆ گۆزەم دەشكاند

تۆش رۆژئ دەبى بەگۆزە دەشكىي وەك خۆم

هيشتا لە بەهەشتا دەگەرا بابادەم

لەو رۆژەوہ من ھۆگر و مەستى بادەم

ئەو تلتە كە پىرى مەيفرۆش دەپرئۆئ

تۆزىكى بە زىر و گەنجى قاروون نادەم

سەرکۆنە کەرەن دەلین که مهستی بادهم

من گویچکه بهوان تهوس و توانجان نادهم

سەرخۆشم و مهیخانه په رستم بۆچی؟

هەر بۆیه که خۆ له خۆپه رستی لادهم

خوا داوی ئەناوه داوی ئەو با نادهم

دهعبایه کێ گرت و ناوی لێ نا ئادهم

راوی ئەوه، داوی ئەوه، دانهش هی ئەو

دهمخاته ته له و گه ره کیه خۆشم لادهم!

کاروانه ژيان، گهرهک به لهز بېم، راکه م

ميوانی شهوی دريژی نهم ژير خاکه م

گیانم دهرئه چوو، وتم وچانیک، فهرمووی

ديواری له شت شکسته چون بارناکه م

باههستم و چاومهست و مه ييگی جوور که م

بهس زهردی خه مان بېم و بهمه ی پروسوور که م

لاويچي بهرووی هوشی بزوزمدا ده م

با تاوی له خه و راجي له خومي دوور که م

نهم جاره په لاسی شهرم و دین پاره ده کهم

نهم دوردی هه ژاریهم به مهی چاره ده کهم

سی بهرده ده نیمه مستی بیری پیرم

کیژی رهزی رووسووری تری ماره ده کهم

کوا مهی؟ برهوی خهم و خه یال و خه وه کهم

وا روو به مهرگ گلور. نه بی ره وره وه کهم

له و خشتی له خاکی له شی من ده پیژن

نیزیکه بچیته چینی خانووی نه وه کهم

هات و چوو به بیهوده منالی و جوانیم

پیر بووم و به بی داخه کهم و خۆزیا نیم

شاگردی زهمانه بووم و زۆریش چهوسام

وهستام له ههموو کار و له هیچ وهستانیم

مه یگێر وهره لام چ دهر به سی به دناویم؟

پاراو که دلم سیس و کزی بی ئاویم

مه روانه که پیرم، ده می سه رخۆشم که ی

پیم وایه شل و شهنگه نه مامی لاویم

زور کۆلکه مهلا و شیخ ههیه ری دهگرن لیم

لایان ههلهیه له ژینی خوشم بدویم

خزمینه! نهزانین چ به لاییکی زله

هاتووومه جیهان دهبی نهزانم من کیم!

داخم ئەوی دێر هات و ئەوی کهوناران

هاوباهوشی مهرگن و له دنیا تاران

کەس نایهتەوه بهراهو ژیان لێی پرسم

له کوپیه بنه و باری ههواری یاران؟

هۆمامى ھەرگەر! بەسە ھەلکەى دامان

ئەو خەلکە بە تۆ پىدە کەنن، تىت پامان

ھەر لاشى ھەزارە و سەرى شا و خوونکارە

سوورى دەدەى و دەیکەيە دەفر و ئامان

گەردوون لە سەرىدايە خەيالى بۆمان

ھەروا دەگەرى بکۆلى چالى بۆمان

ئالە و شەوہ بيبا، چ دەکا با بيکا

مەيگىر شەوى خۆشە تیکە ئالى بۆمان

کئی تاسبه دلنیايه بو مان و نه مان

ئهی مانگه وهره له دل دهراویژره خه مان

خوش مانگه شهوه، ههلی مهیه و مهی بینه

تاتیشکی نه داوه مانگ له گۆرخانه که مان

خوا دهردی که داناو دهواشی دانان

مه یخانه به رانبهرن به دهرویشدانان

گه ر باده نه بایه له م جیهانهی پرخه م

تاویک نه ده مان ئهوانی زانا و دانان

هه‌سه بهسه پیش‌خواردن و مل کز کردن

مه‌ی تیکه بخۆین له باتی خه‌م بۆ مردن

ئاکاری جیهان ئه‌گه‌ر وه‌فای تیدا با

نۆرته نه‌ده‌مه‌ت له‌وانی زوو رابردن

ئه‌ستیره هه‌مووی ئه‌گه‌ر درشت و وردن

ئاوان و ده‌رۆن و دینه‌وه و لیک گردن

له‌برانه‌وه نایه هات و چۆی چوون و بوون

تا خوا هه‌یه ده‌ر ده‌مینێ زان و مردن

له نویتنی گلا په کور که نوستوو زورن
به ربیر و خه یال که من، له بیرچوو زورن
هرچهندي که د پروانمه بیابانی نه بوون
سه د هیندی ته وانی چوون نه هاتوو زورن

هیندیک به خه یال له دین و ئایین ژیرن
لایه ک به گومان له بی گومانی گیرن
سایری ده بی تی بگن که هیچ تی نه گه بین
که متر له سه ری پیاز و په لکی سیرن!

مانگی رهمهزان نزيکه پيمان ئيژن

مهى ههرچى ههيه برپيژن و مهچيژن

من هينده ئهخۆمهوه له کلکهى شابان

مهست و کهله لا بۆى ده کهوم تا جيژن

زۆر کەس ههيه ههر دهويژن و نايپيژن

ئهو ئيمه بهگيژ دهزانن و خويان گيژن

گۆيا ئهوى کووپه مهى ئهکا دينى نيه

بۆ ئهو کهسى کووله کهى دهکا چى ئيژن؟!

كۆرخانه نشينان كه له بن سهرپۆشن

خۆرايى نيه وهها كپ و خامۆشن

نهى خوايه له كام بادهيه ده ر خوار دت دان؟

بيپهۆشن و بو هه تا - هه تا سهرخۆشن

كۆر هه لكه نى من له هيچ و پووچ دلخۆشن

خشتى گلى كۆنه مردووان ده فروشن

روژيش دى گلى من و ئەوان بكرى به خشت

تا گۆرى هه زارى ترى پى داپۆشن

پیاوانی به ژیری و هونه ران دلخویشن

تامه زرو به ماست و دوشن و نییر دوشن

وا باشه ته گهر ده کری نه زان و گیل بن

کس گنژار و تووریش به هونه ران فویشن

چ کراوه به ری؟ نه تو هه لیدینی نه من

لهو باره به راست نه تو کی ده خوینی نه من

چی بوئی ته گهرین له پشتی په رده یکه وه یه

گهر په رده نه ما نه تو کی ده نوینی نه من

ئەستىرە و مانگ و روژ له عاسمانان

هۆى گىچەل و مشتومرى زانايان

چين و چ ده كەن؟ كيوه ده چن؟ چۆن هاتن؟

خۆشيان وه كوومن نه زان و سه رگهردانن

پىك نايه هه تا سه ر له جيهانا گير بوون

زوړ شىتتیه بى باده بژيم سيس و زه بوون

دهس بهرده له كوون و تازه و ترس و هوميد

دنیا - كه نه مام - تازه يه يان كوونه به توون

داخم گهلی یار و خوشهویستان مردوون

لهش خاکی نیوان کۆمهلی دار و پهردوون

چەشتمان له مهیهک ههموو له ناو کۆری ژیان

پیش ئیمه به دوو- سێ پشوو مهستی کردوون

بههره ی چ وهدهست كهوت لهبوونمان گهردوون؟

قازانجی چ دیته ری لهوانه ی مردوون؟

هیچ كهس نییه لهم گیزه دهرمخا و بیژی

بۆ بوون و ژیان و مان و بۆ مردن و چوون؟

زۆرى وه كوو مهى قهزا و قهدهر چاند و دروون

بيھووده چ داگرم خه مى بوون و نه بوون؟

پيالئىكى پىرم له باده بو تىكه وه خوم

هه رچى ده بوو بئى و بئى هه موو هاتن و بوون

دلتهنگى هه بئى، ده بئى به مهى ژهنگى به رين

بو بىرى نه هات و هات چما خه له به رين

سووزى كه مه رگ ته پلى نه مانى ليدا

ئهن و تو ده گهل بابده مى هاوسه فه رين

شادی لەمەرایە، پنجی خەم خۆمانین

هۆی زۆر و کەمی و رەوا و ستەم خۆمانین

راستی و بەزەیی و بەرز و نزم بوون ئیمەین

قاشوولە شکاو و جامی جەم خۆمانین

دەنگ بیژ و کچیک و گۆشەیه ک پەیدا کەین

خۆشی سەر و دل لە ماچ و مەی داوا کەین

نە هومییدی بەزەیی کەس و نەترسی دواڕۆژ

با خاکێ بە با و ئاوی بە ئاگردا کەین

پرسی له مراوی ماسییه ک لا برژاو

کوا تازه بلیی به جوگه دا بیته وه ئاو؟

پنی گوت به مه چی؟ که ئیمه مردین، دنیا

دهریا بی، تراویلکه بی، یان ههور و ساو

هۆزان و بلیمه تان و بیر روون و پتسه و

بۆ بوون و ده چن؟ نه کهس ئهمی زانی نه نهو

تاریکه شه و نیک گهران به بی ری و گیتز بوون

ئه فسانه یه کیان ئه هۆنی چاویان چوووه خه و

گەردوون که گەرا دژی نیازی من و تو

عاسمان به مه چی ههشت و جهوت بن یا نو؟

بمرم که لهشم به من چی هه رچی دهیخوا

میرووله له گلکۆ بی، چ گورگی که ژ و کۆ

وامانگه وهسه ر کهوت له سووچی ئاسۆ

مه ی تیکه بخۆینهوه شهوئیکه و ئهمشۆ

دهس باوئ مالم، مهترسه مانگ ئاوا بی

زۆر دیتهوه سه ر بدا له گلکۆی من و تو

دەر ویشیه کهمان کیسه یه کی بی بن بوو

مه یگپری جوان ریبه ر و پیری من بوو

پیم وایه له مه یخانه ده بی وهی بینم

ئه و ژینی له سووچی فیتر گه دا لیم ون بوو

خۆز گه م به که سنی نیشان و ناویکی نه بوو

له شوین پروبووچ خه یالی خاویکی نه بوو

نه ک وه ک من و تۆ کونده به بوو ناسایی

چاوی له قه لایه ک بوو که لاویکی نه بوو

هەر پنجه گولیکی سوور له گولزاری بوو

ئەو سووربیه خوینی دلی دلداری بوو

هەر په لکه وەنەوشە یە ک له هەردی دەردی

خالیکە لەسەر روومەتی نازداری بوو

هەر خۆلی که دیت چ زۆر چ تۆز کالی بوو

کێل گەردن و کولمە سوور و چاوکالی بوو

شەرمی بکه تۆزی دەتە کینی بەرگت

ئەو تۆزه گلی روومەتی لیو ئالی بوو

که نجت دهوی ره نجی دهوی وا هات، وا چوو
کئی گول ده چنی درکی له دهستی راچوو
تا شانہ نه بوو لهت-لهت و جهرگی پاره
کهی دهستی به کاکولی جوانیکدا چوو

خه پیام که سهرت گهرمه به مهی دلخوش به!
دهس له ملی کچوله یه ک ده کهی دلخوش به!
دوا رۆزی هه موو شتیک نه بوونه و چوونه
وای دابنج ههر نه بووی، که ههی دلخوش به!

بئى دلبر و مەى تەمەن بەسەر چوون ھىچە

بئى رەنگى مەى و دەنگى بلوور بوون ھىچە

ئازاد و بە دلخوشى بئى چەند رۇزىك

رابطىرە لە ھىچ بىر مەكە! گەردوون ھىچە

خوينتالە خەم و دوژمنە خۇى لى لادە

خۇشى لە كەسىك لىوبەبزە و دلشادە

مەيگىر وەرە ھەر رەنجى لە دنيا كىشام

بەربادە، دەسا بىمگەيە خۇت و بادە

لام بیره که چین نهینی پستی پهرده

هەر بیره وهری کاس و به داخ و دهرده

نه فسانه یه کی دوور و دریزه و بی بن

دهستی به ره بو پیاله، دهست لهو بهرده

لهی ته کیه نشین شیخی به سوره و توره!

پیت وانه بی هەر مهستیه، کارم زوره

من خوینی تری ده مژم و تو خوینی هه ژار

جوابم دهره وه کیه پتر خوینخوره؟! .

لیم بۆته مه تهل به هه شته جیگه ی حووره

ههنگوین و کهره و شیر و مه ی و کافووره

با ئیمه به مه ی لیره به هه شتی ساز دهین

تا پیای ههزار ده گاته به غدا دووره

تا باغی گولی به خت و جوانیت له بهره

سه رخۆش به دلت خۆش که چ وهختی که سه ره؟

ئهو رۆژی له دهس ده چی وه گیر نایه ته وه

چه پ گهردی زه مانه دوژمنی قهسته سه ره

زیر گهرچی نه سهرمه یانی پیاوی ژیره

بی دراو و هه ژار له سهرزه وی یه خسیره

دهسته نگیه وا وهنه وشه مل خوار و کزه

گول پیده که نی، له باخه لیدا لیره

دهرویش وهره! ئەم حا و حووت بی خیره

دهم به سته ی و تۆزاوی وه کوو گاگیره

خوا چاوی له دهستت نیه رۆژووی بدهیه ی

ژیانیکی که پیتی داوی به مه ی بسپیره

بشبووبی وهفا، ئیسته وهجاخی کویره

کی راسته لهوانی دیوته؟ بهک بژمیره

هر کووپه مهیه ههوالی دلپاکه و بهس

بی فیله، مهترسه خۆتی پی بسپیره

کی رهنجی ژیان ته کیشی ئازایه کویره

بارانی له زیندانی سهده فدایه، دوره

پیاو بو خۆ بمینی مالی دنیا شی ده بی

پێوانه ههلیک بهتاله زۆر جاری پیره

نهى خوييه له کارت سهري زانا گيژه

شيرنايي دهنييه دهم دهليي مه يچيژه

خوت جواني دروست ده كه ي دهليي مه بينه

پيالتيكي پراوه، لاري كه و مه يرژه!

لهم هاتنه بيهوده يه بيرم شاشه

سهرباري خه مان بير و خه مي ئه و لاشه

مه يگير و هره قؤل هه لکه گلينهت بينه

خه م چلکي دله به مه ي بشورين باشه

وا چاخی گولە و دار و دەوەن گولپۆشە

دەرویش وەرە بەرا! وەرگرە مەى! بىنۆشە

بەروانە لە گول بە ئەقلى تۆ پىدەكەنى

بۆ بىرى جەهەندەم دل و رووت ناخۆشە

مەيخانە دەگەل هەمدل و هەمدەم خۆشە

دەم بۆ دەم و دەستى بەرى بۆ مەم خۆشە

زگ كووپە نىيە لەمەى جمەى بى دەم و ژەم

بۆ لەمپەرى خەم، دەم-دەم و كەم-كەم خۆشە

ههوساری به دەس خۆته خراپه و چاکه

هۆی خۆیهتی ههركهس گهشه يان خهمناکه
بىچاره تره لهتۆ ههزار جار گهردوون
بهس سووچ و ههلهت له سوکری گهردوون راکه

راستت دهوی کاکه؟ لیم بیسی چاکه
جوانیکی په یاکه، بادهیهک پىداکه
خوا کارى جیهانی کرد و لى بۆوه ئیتر
له سمیلی من و له ریشی تۆ بىباکه

پیشی من و تۆش رۆژ و شهویک بوون کاکه!

گهردوون له گه رانا بوو وه کوو ئیستا که

له م سه رزهویه له هه ر جی پی وه گویزی

خۆل و گلی چه ند چاو و دله ئه و خاکه

خوینتالت ئهوی؟ ئیسکی گرانت گه ره که؟

بۆ ته کیه بچۆ که دمرد و ژانت گه ره که

مه یخانهیه جیی لیو به بزه و رووخۆشان

مه یگیپی بیینه گه ر ژیانته گه ره که

مه‌گیڤر به‌سهرت پردی سیراتیش که‌له‌که

سه‌یرانی به‌هه‌شت سه‌یری دوو چاوی به‌له‌که

زۆرم له‌خودا ویست و که‌میشی نه‌گه‌یی

ههر تۆبه‌یه‌ ده‌مداتی ئه‌ویش نه‌مگه‌ره‌که

رامان و کزی به‌سه‌وه‌ره‌مه‌ی تیڤکه

وه‌بزانه‌هه‌موو کاری جیهانت ریڤکه

خۆت دانئ له‌سهر په‌لکه‌گولیک ئاونگی

مه‌رگت به‌گزنگیڤکه‌ته‌مه‌ن تاویڤکه

نہم گؤزه که جی ئاوی کریکاریکه

چاو و دلی چهند وهزیر و خوونکاریکه

هر پیاله مه یه ک به دهستی سهر خوشیکه

که للهی سهر و میشکی ژیر و وشیاریکه

دنیا به دهسی دهسته کهر و گاییکه

هر جاشه که ره وهزیر و پاشاییکه

دیندار به کهسی ده لین نهزان و گیزه

هر کهس که ده لین کافره، زاناییکه

مه یگیر وهره بۆم تیکه دلم زۆر تهنگه

کێ باشه؟ هه موو کهس ده رووه و سه د رهنگه

با مه ی بپهرستین و ئیتر واز بیینین

تا وا بی موسولمانه تی شهرم و نهنگه

چیته له گه ل ئه م جیهانه که وتوو یه مله؟

بایی، که ده لێن به خته وهره و جیگه زله

که م پال ده وه ره شمالی له شت تیک ئه ته بی

ئه ستونده کی کرمۆله په ت و سنگی شله

پیرم و ئەوەتەى لەبیرمە ژینم تالە

هەر خۆزگە بە پارە و گلەیی لەم سالە

لەمنت کهوئى مردن دەیهوئیم های مه یگیر!

دوا کۆچە دەفریام خە دوامین پیالە

خۆ دوورە کتیب بگرە گەمەى مندالە

ژیر بیری لەسەر شەراب و لیوی ئالە

هۆشت بی هەتا خوینی نەرژتووی گەردوون

تۆ خوینی کچی رەزان برێژە پیالە

بوولیلله که هات، مه پرسه کهنگتی ساله
مه ی فر بکه له خورینی به تاس، به پیاله
شیخ وازی له ههنگوین و گهزویه و من مه ی
مه ی تاله ده بی هه ق بی، ده لین هه ق تاله

هه رکه س که ته واوه ناته واوی ماله
کی خیوی کولاو و کاله بوخوی کاله
خوینتاله هه تا ملان له ناو شیرنایی
کی رووگهش و خوین شیرنه زینی تاله

نهم بادیه گیانه چۆته لاشه‌ی پیاله

وهک من به پرواله جوان و ژینی تاله

نهم شووشه مه‌یه‌ی که تۆ ده‌لیی پیده‌که‌نی

فرمیسکی هه‌زارانه له خوین دارماله

بو ئاوی شه‌وی گۆزه شکاوێک لامه

فرمیسکی وشک نابنه‌وه، بی ئارامه

که‌لله‌ی سه‌ری شا و ده‌ست و پلی ده‌رویشه

تیکه‌ل بووه نازاندری کامه‌ی کامه

مهى بيره وهرى چاخى جوانى خۆمه

هاوراز و گلەى رۆژ و شهوانى خۆمه

تاله وه كوو چاوه كه م له دوورى ياران

تاله و به له زهت وه كوو ژيانى خۆمه

وا باشه په نا به رينه بهر مه يخانه

حه فتا و دوو ميله ت به مه چى شه ريانه؟

كه وتوونه بيا باني نه زانى، بى رى

كوپرن، له شهوى ره شان و خو ليكدانه!

گەردوون مەيەكەي مەرگە، جيهان مەيخانە

دەرخواردی ئەدا هەرکەسێ لێی میوانە

بینۆشە بە رووی خۆشەووە گەر نۆرەت هات

جەژنیكە شەپۆریكی دەگەل یارانە

مەيخۆر كە نەبن كاول ئەبن مەيخانە

خوینێ دەهەزار تۆبە لە گەردنمانە

بەخشین چ دەكا ئەگەر گوناھباری نەبێ؟

لە گوناھەووە بەخشین و بەزەي خوا جوانە

زستانه ههتا روو ده که مه مه یخانه
هه لاسکی گوله و له دهوری ئاگردانه
وه دیاره نه یاری جوان و روو خۆشه جیهان
تۆله ی ده می پیکه نینه ئه م سووتانه

دوو رووی به سه، رووده که مه مه یخانه
ئه م ریشی سپی به مه ی برهنگی جوانه
پیوانی ته مهن گه ییشه هه فتا، تا که ی
خۆم هه ر وه کوو هه م نیشان نه ده م شیتانه؟

وا جيئرنى بهراته و شهوى رۆزى دانه
سەركارى خودا گهرمى گەز و پيوانه
مەيگير بەشى من وەرگره خۆم سەرخۆشم
تا رۆزى مەرگ جيگمه ئەم مەيخانه

هەر خاكى هەيه خۆلى لەشى يارانە
هەر چاو و دلى دلبر و دلدارانە
وەك ئاو كە هەور خۆل و گليش هەلبگرى
تا رۆزى حەشر تەوژمى خۆينبارانە

چاوبهستی فهلهک دهستی بریم کویرانه

خستمیه جههندهمیک و ناوی ژیانه

دهردی مه ته گهر نه هاتوان بیزانن

روو ناکه نه ئەم خهیمه شره ی خه مخانه

دلتهنگی مه رگ نابئی ئەوی لیزانه

ئهم مانه وه مان و چانی راگویرانه

تیر سهیری گولت نه کردوووه بوته وه گل

له شوین گولنه ورۆزه گه لاریزانه

حەیفەم لە دڵی دێی کە بەبێ سووتمانە

دڵداری تیا نە کردوو هیلانە

هەر رۆژی کە بێ دلبەر و بێ دڵداری

بێ نرخە، پرۆپووجە، زیانی ژیانە

خاکی کە لە ژێر پێ و پلی شوانانە

سنگ و مەمک و کولم و دەمی جوانانە

هەرخشتی لە لا قوژبەنی دیواریکە

یان شانی وەزیرە یان سەری سولتانە

لەم جەغزە کە شوینی هات و چۆی هەمووانە
بێ ژێر و سەرە و دوور لە پۆان و سووانە
کێ زانی لە کوپۆە هاتوو و کیووە دەچی؟
هۆزان و نەزان وەک یەکە، سەرگردانە!

گۆل یاخە دەکاتەو بەرانبەر بە شنه
بولبول دلی خوشە کەوتە ئاواز و قنە
تا تۆش و گولیش نەبوونە تۆزی بەربا
مە ی بینە لە گولزاری بخەین باروونە

تازم که به کهونه مهی، جیهانیش کهونه

زۆر لاش و سهری تیوه درائهم تهونه

چون هاتی؟ چلون دهچی؟ چلون بووی و دهبی؟

خه و داتنه گری و هکوو خه یال و خهونه

هه چیکی هه لی، بهشی له ئاوا بوونه

سهر کهوتنی هه وراز و بهره وزیر چوونه

شین بووی له زهوی، پی ده گهی و ده ته پری

ئاشیره خودا و ئاشه کهشی گهردوونه

په نجهی گولی روومەت گوله کهم گولچینه

په رژینی به گول، گول له گولم په رژینه

تا شینکه له گۆره با به یه کتر شاد بین

داخۆ چ دەمی له دەوری گۆرت شینه؟

مهی تیکه هه رایه پیم ده لاین بی دینه

چۆن رهنگی بهرم؟ په رۆم له هه شدا شینه

بهرماله گوناوه پۆشه کهشم وا شر بوو

هه لناگری ته قهه له بهباری بیکه یه پینه

به خشين له گوناوه و هه له چاوپۆشینه

تۆ چۆن هه ره شهت به ئاگرى پرتينه

بمبه خشى به نوێژانه وه كه سمان له كه سه

به گوناوه وه بمبه خشه، ده ليم به خشىنه

مه يگير وه ره دهس مه گيره وه مه ي بينه

مه ي ژينه له ناو لهش و له ره گدا خوينه

كئ ديتى شتيك كه ئاگر و ئاويشه؟

مه ي ئاوى ژيانى مه يه، خه م سووتينه

بايى مەبە بە ژيان و كەمى رامىنە

زۆرى وە كوو تۆ ئىستە سەتى لە شوينە

دلخۆش بە ھەتا ماوى مەرگ وا لە كەمىن

تا تۆش نەرفىنراوى بەشت برفىتە

بىھوودەيە بەس لە سەر مە خۆ بنوینە

بگرە و بكوژە، كۆ كەرەو، بستىنە

سەركارى مەرگ گەلى لە تۆ زۆردارتر

دەتگاتە سەر و دەلى بەشى من بىنە!

نازداره! بهاره، سهوزه‌یه، دهم‌ئاوه

کوا ده‌فر و پیاله مه‌ی؟ دل‌م ته‌نگاوه

گه‌ردوون گه‌لی و ه‌ک تو و منی سه‌دجار-سه‌دجار

به پیاله دروست کرد و له به‌ردی داوه

نهم بوون و ژیان‌هی هه‌یه چو‌ن روویداوه؟

ئه‌نجامی چیه و بو‌چیه؟ چی به‌دواوه؟

هیچ که‌س نه‌بووه و نیشه به‌راست بیزانی

هه‌ر که‌س به‌ خه‌یال شتیکی بو‌هه‌لداوه

هەر کارى دەگەم رۆژى بەرى نووسراوه

بۆ چاک و خراب خا قەلەمى لىداوه

پرسىار و گوناھى کردەوهم بۆ لە منە؟

نووسراوه، دەبى بىگەم؛ ئىتر چى ماوه؟

گەردوونى چەوئىل هەر بەچەپى سووراوه

هەر بۆيە ئەوى راستە تىنا داماوه

بروانە لە هاوالەتى شووشە و پيالە

خوين کەوتە نيوان و لىو بە لىو چەسپاوه

رؤيىن و زه مان په شيو و ئالوژاوه

سه د گه وههر و دور په كيكي لي نه سماوه

داخي به دلم هه زار وشه و بيري چاك

كه ر بوونه ته له مپهر و نه بيژراو ماوه

ديم پيري له ميخانه سه ري ده خولاوه

ناترسى؟ وتم، كه بمرى؟ چيت بوماوه؟!

له رمووي وه ره پيدا كه! گه لي وه ك من و تو

رؤويشتن و كهس نه هاته وه له و لاوه

چاوجوان وهره لام، به خهم بلی بهو لاه

لیم هالی ههتا داوی ژیان نهپساوه

نهورۆزه چهمن سهوزه دهمی سهرخۆش بین

تا سهوزه له سهه گۆره کهمان نهرواوه

کی رۆژی بهری قوری منی شیلاره؟

کولکه و مههزم به کام تهشی ریسراوه؟

کارم که یهکی نهگرت و لیم ئالۆزا

سووچم چیه؟ لای خۆتهوه ههلیچراوه

دنیات به خه یالی خو له توربین ناوه

زیزرت ههیه عه رزت ههیه دیمه و ئاوه

نه و رۆژی مهرگ سهرت ئه دا سهر به سهرین

ههر دوو گهزه خاکی گۆر و توپیک جاوه

له م کۆنه سهر او په رده که دنیای ناوه

شایی له بهریک، شینه له پینسه د لاوه

له م خوانچهیه بهرماوی ههزار جهمشیده

گۆره و گهلی بارامی تیا نیژراوه

لہم ریگہ دریژوہ کہ مہرگی ناوہ

کئ ہاتہوہ باس و خہبہری ہیئاوہ؟

وہستان لہ دووریانی نیازی پروپووچ

بیھوودہیہ، ہہرچی چوو نہہاتہ دواوہ

ہہر دہرد و کول و ژانہ ژیانہ ناوہ

تؤ بہفری گہلاویژ و مہرگ وہک تاوہ

ئہو تاوہ تیا ماوی مہتاویؤہ بہ خہم

کوا ئاوی تری؟ ہیمی جیہانیش ئاوہ

لہم خانہ دوودہرگانہ کہ پیت تی ناوہ

ہاتووی بہ پہلہ و دہچیہ دہریٰ لہو لاوہ

ژینت بہ خہفہ تباریہ مہرگیش سہریار

پیت وایہ نہ دؤراوی؟ خہیالت خواوہ

کہردوون چتہ؟ کئی بی فہرہ رووت لی ناوہ

تیر و تہسہلہ و بہریکی پر لہ دراوہ

بی شیو سہر ئہ نینہوہ ہہزاران زانا

بمبورہ! ئہ گہرچی پیری، بیرت خواوہ

هەر سهوزه كه تازه له دهم ئاوى پرووه

وهك تازه خهتى له لىوى لاوى پرووه

ههنگاوى له سهر شىنكه به پاريز دانى

ئهو شىنكه له خاكى مهسته چاوى پرووه

بارانه دلـۆپىكى رڙا ده رىاوه

خۆلىكه گهر و خولىه له بهردهم باوه

ئهم هاتنى ناو ژيان و چوونهت چۆنه؟

ميشووله يهك و تۆزى گهرا و گه رىاوه

خشت پیژی ههتا کهنگی به سهر ده‌ریاوه

ئاخ چه‌نده رقم له بت‌په‌رس هه‌لساوه!

کابرای که ده‌لی ده‌چته جه‌هه‌ندهم خه‌یام

چۆن زانی؟ چ دیویک خه‌بهری پی‌داوه!؟

خوینتالی مه‌لا به ریش و په‌شم و جبه‌وه

ئه‌مرۆش له ده‌ست ده‌چی به بیری سبه‌وه

زۆر وشکی ده‌بی به ده‌سته‌چیه‌ی ئاگر

فه‌رموو وهره مه‌یخانه ده‌می ته‌ر ببه‌وه

خوو بهس بده خهو که هۆش و بیرت پتهوه

رابویره ژیان به مهی ئە گەر رۆژ و شهوه

مردن که برای گهورهیه بۆ خهو ههر دیت

ئهو کاته له ناو نوینی گلا تیر بخواهوه

دهرد و خهمی من که هیشته نه براوتهوه

خۆشی تۆ که دهنگی له جیهان داوتهوه

ههردووکی دهچی نه ئهو ده مینیت و نه ئەم

گهردوون له گهره و ههزار تهلهی ناوتهوه

مەيگىر وەرە بۆم تىكە ئەوا نىوہ شەوہ
بەس بىرى لە مزگەوت و كەنشتان بکەوہ
دلتنگی جەھەندەمى و بە ئاواتى بەھەشت
دايناوہ خودا كويندەرى بەس ليكىدەوہ

شىخ ويستى لە دەردى يار و مەي چا بمەوہ
بۆ ژينى لە پاش مەرگ ئەشى پامەوہ
نازانى كە بۆچ ھۆگرى يار و بادەم
پىم خۆشە لە حەشرىش دەگەلى پابمەوہ

خۆلی له شه کهم به تایبهتی خپر که نه وه

مه ی لئ بدەن و باشی ته رو بر که نه وه

خشتیکی بیژن له مه به لکوو جارێک

مه یخانه که لینیکی به من پر که نه وه

چم بیستوو له جیهانه یان چم دیوه

زانیومه چیه، هیچ نه بێ نیوه و نیوه

مردن چیه؟ هه رچی ده کهم و ده کریتم

شیواوم و سه ر نابه مه ده ر له و شیوه

مردووی بهره مه‌یخانه روحی تیدایه

ئهو بونی له مهی دی نه‌فه‌سی عیسایه

ده‌رخونه که ده‌خریته سه‌ری کوویه‌ی مهی

تاجی سه‌ری سه‌د کاوس و جه‌م هیژایه

چاوم له لکی هومی‌ده بۆم دانایه

ئه‌ی خۆزگه که داشده‌هات به‌ری هه‌بوایه

زیندانه ژیانم ده‌ره‌تان نابینم

ئالۆز و گری‌پووچکه‌یه ئه‌و هه‌ودایه

مه یگیر وهره ئهم هۆشه به کارم نایه

مردن ره شه باییکه ژبانم کایه

بۆم تیکه له گۆزه ی مه یه کهت ها کا دیت

گۆزینک له گلی منیش له ناو کلدایه

شووشه ی مه یه کهت بۆچی برژاندم خویه

وه ک شووشه نه شه و دلت شکاندم خویه

مه یخۆره منم که چی یه کئ تر ده گری

بمبووره له په رده دا که باندم خویه

نہم هاتن و چوونی ئیمه چی له دوایه؟

کئی واهیه لهم گلۆله هه لکا تایه؟

نهم لاشه ههموو ده کهونه ئاورگی نه مان

سووتمانی وه هام نه دیوه؛ دوو کهل نایه!

نهی خویه چ بی وه فایه ئهم دنیایه

دهرد و رک و کینه گشتی ههر لهم رایه

بروانی له ناو دلی رهشی خاکی رهشا

زۆر گه وه هری تیدایه که نرخى نایه

بیر کەم بتهنه! رایه له کەت بی پۆیه

مه‌ی رۆکه له کووپه چ ره‌وای رۆرۆیه؟

ئه‌مرۆ که به‌ فیز و قۆزی سۆزی تۆزی

بارده‌له! پیت وابوو جیهان بۆ تۆیه؟!

هه‌ر بی‌نه‌به‌ره و هه‌ل‌خول و هات و چۆیه

گوئ هه‌ل‌خه هه‌موو ده‌نگی بژی و رۆرۆیه

خه‌رمانی ژیا‌نه سووره گه‌ردوون سه‌رکار

رۆ کردن و پێوانی مه‌یه له‌و کۆیه

گاییکه له عاسمان و ناوی کۆیه

گاییکه ده لاین هه لگری هه زرد و بۆیه

سهیری که ره گهل بکهی له ناو ئهم جووته

گهر ژبیر و بهبیری سهیری خۆش بۆ تۆیه

دۆستیکی به راستی خه مره وینمانه مهیه

ئیتیر هه موو دۆستایه تی دنیا گه مهیه

چاخنی گول و یاریکی گوله ندام و مهیه ک

رابویری به دل ده میک، ژیان هه ر ئه مهیه

پشکوتووہ گول چ دیمہنی شہنگی ھہیہ
 مہیگپر وەرہ بۆم تیکہ دلم ژہنگی ھہیہ
 بەس بۆم بلی چیرۆکی بەھەشت و ھۆری
 خپوہ و جنہ رەنگی نیہ ھەر دەنگی ھہیہ

دنیاہ لہ کہو دە! بیگونناھیکی نییہ
 کہس بی ھەلە نہ ژیاوہ لہ سەر ئەم زەوییہ
 من کردە خراپ و تۆش خراپەم تووش کەئ
 جیاوازی لہ نیوان من و تۆ خوایہ چییہ؟

هەر رڤيه بریم گشتی هه له و لاریه

وا دیمه په نات باری گوناھم پییه

بمبه یته به ههشت ئه گهر به نوێژ و رۆژوو

سهودایه، ئیتر به خششه کهت له کوئییه؟

مه یگێر وهره مه ی بیته زه بوونی بوچی؟

با پێیکه نین داخ له دهروونی بوچی؟

کێ پرسى به تو کرد له نه بوون و بوونا؟

بیهووده کزی بوون و نه بوونی، بوچی؟

مه یخۆر مه به تۆ چی؟ تووره ی بوچی؟

تۆ بوچی به زۆنگی خه می مندا روچی؟

چیت داوه له ئاکاری ئه م و ئه و کاکه؟

باشتر ئه وه یه که خۆت بزانی تۆ چی؟

مه یگێر وه ره گا زه وی له پشته، به مه چی؟

باده م بده یه جند و فرشته به مه چی؟

مه یخانه یه کم نیشان ده ئه وسا دنیا

مزگه وته هه مووی، دێر و که نشته، به مه چی؟

ژیانت چیه؟ تا چووک و شلی، شاگردی

وهستای که گه یشتی، پاشی: پیری، مردی

پوختایی وتار له من بیسی باشه:

تۆزیکى له خوۆل بهرز ببووی، با بردی

مهى تیکه وه خوۆ دهرفتهه؛ هاکا مردی

لهم ژیرگله بئ ههوال و بئ هاودهردی

وا پیتی نه لیم شتیک له لای کهس مه یلی

نابیته وه گول په لکه گولی با بردی

بی خەم بە! ژیان هەلیکە هاکا مردی

تاویری مەرگ گلا و لە بنیا وردی

نازانی لە کوپۆه ناردرای؛ سا بە خودا

ناشزانی مەرگ کە مردی، بۆ کوپی بردی

گەردوون وە کوو دیو بەراوە ژوون ئاکاری

هاوالی نەزانانە، دژی زانیاری

مەگێر وەرە هۆشم بەرە بە لکوو جارێک

لێی تیک چی، بەلای ئیمە بچەرخی باری

گەردوون که به زانیاری بکرده کاری

چۆن وا پرنه بوو له هیچ و پووچ و خواری

که ی راسته ههژار و لێو به بارن زانا

بئ مێشک و کهریش له زێره نال و باری!

گەردوون وه کوو منداله له بهر بیکاری

خستینیه دهڕی وه ک متهوموور بو یاری

تاویکی له بهردهستی ئهوا دین و دهچین

دهخرینهوه سندوقی نه مان یه کجاری

ناچاری ئەشی یاری مەرگ ھەلبەگري

ناشی ھەموو دەم لەترسی مردن بمری

خوین و رەگ و پیستیک و دو-سی ئیسقانیك

وہبزانہ نہبوون، بۆچیہ خەم دادەگری؟

خەم بۆچی لە سەر بوون و نہبوون دادەگری؟

دوارۆژ چیه کە ی دی؟ چتە وا بۆی دەگری؟

منە ی فرکە مەترسی بە قەرز، نازانی

نیوانی ھەناسە یە ک دەژی یان دەمەری؟

رابویره دلت خوش که چما خهم له بهری

دورفت له دهست ئه گهر نه دهی به خته ودری

یه ک جاره که دروایه وه هه لناده یه وه

هۆشی بدهری مروی، نه سهوزه و که وهری

زستانی ژبانه واقه لی مهر گه قری

پیری مله یه ک بوو ره گی لاویمی بری

بالداری جوانیم له لکی ئاواتم

هاواره له من چ زووبه زوو نیشته و فری

نەيخۆي و نەپۇشى ئەدى بۆچىت كۆشى؟

سەرقالى شەو و رۆژ دەكپى و دەفرۇشى

ليو تەر كە بەمەي لىئوى كچۆلىك بىمژە

ژىر گل ھەر ئەبى، پەرۇشى يان دلخۇشى

ئۇخەي كە نەما باوى خەيالى خالى

مەيگىرى دەبىنمەوہ بە بادەي ئالى

گىرەي رەمەزان بەربوو، ئەوا جىژن ھات

دەمبىنى لە دەم گا و كەران دامالى

شيخى به ژنى خراپى گوت بى شهرمى

بۇ ھەرچى دەست بۇ بەرى ساز و نەرمى

پىي گوت بەلى من وه كوو ديارم ھەر وام

تۆش داخۇ وه كوو نیشان دەدەي دلگەرمى؟

پرژاندى ھور له دەشت و دەر بارانى

بى مەي بى دەمى تامى ژيان نازانى

وا ئىمە له سەيرى سەوزەزارىن داخۇ

سەوزەي گلى ئىمە كى بكا سەيرانى

گهردوون بهدزی دوینئی له لام درکانی

ههرچی بهسهرت دئی له دهس ئیمهت زانی

لهم چهرخ و خولهمدا دهسهلام بوایه

خۆم ئیسته رهها دهکرد له سهرگردانی

رابرد تهمنم ههموو به نافهرمانی

نهینووکی دلم له چهوتی ژهنگی هانی

هیشتا به هومییدی بهزهیمیم چون ههرگیز

پیم وانهبوو دوانی، ههر به تاکم زانی

رأبویزه دلت خۆش که چما خهه له بهری
دهرفهت له دهست نه گهر نه دهی به خته وهری
یهک جاره که دروایه وه هه لناده یه وه
هۆشی بدهری مروی، نه سهوزه و که وهری

زستانی ژیانه واقهلی مه رگه قری
پیری مله یه ک بوو ره گی لاویمی بری
بالداری جوانیم له لکی ئاواتم
هاواره له من چ زووبه زوو نیشته و فری

مه‌یخوره‌وه نی و له ئیمه هاتوویه گمه‌ی

خۆشت به‌دزی هه‌زار دزی و حیزی ده‌که‌ی

فیزمان به سه‌رالی مه‌ده مه‌ستی ناکه‌ی

هه‌ر کارێ ده‌که‌ی هه‌زار که‌ره‌ت خۆزگه به مه‌ی

ده‌ستم که برۆیابه خودا ئاسایی

گه‌ردوونێ ترم ده‌خسته روو سنانایی

به‌دبه‌ختی به‌شی نه‌زان و نامه‌ردان با

دلخۆشیم ئه‌دا به‌رانبه‌ری زانایی

جوانی به په له و به بې نه وه ستان روږی

روژگاری ژيان وه ک شهوی مهستان روږی

ئهم ژينه که هر ده میکی دنیای دینا

داخم که به بیهووده له دهستان روږی

مه یگیر مه یه بهر باری خه مان، مه ی بابی

چا نابی جیهان به ئیمه، با دل چابی

چت دیته بهری له ری ژيان گوی مه ده ری

هر گیز وه کوو ئاواتی دلی کهس نابی

چۈن تۆبە لە مەي دەكەي هەتا مەي مابى

ئەو رۆژە مەخۆرەوہ كە پەيدا نابى

نەخوازە بەھار و چيمەن و ديمەنى گول

تۆبەي چى؟ ھەزار تۆبە لە تۆبەي وا بى

يان دەچمە بەھەشت ھۆرى لە دەورم كۆ بى

يان ئاگرە جيگەم بە چزە و بۆسۆ بى

جوانىك و مەي و نەي و بەھارىك بۆ من

چيم ناگەرە كە، قەرزى بەھەشت بۆ تۆ بى!

گیا شینی به هاران هه ره تی خونچه وه بی

لات وایه به ههشت ئه گهر هه بی وه ک ئه وه بی؟

مه یگیڕ وه ره تا به ههشتی دنیا ماوه

ههشتیکی له مشتته بینه نه ک نو بی، نه بی

بو ژانی دلان ههر مهیه ده رمانی بی

زانا ئه وه یه تامی له مهی زانی بی

ئهو کۆنه په رووی لیوی له مهی پی ده سرن

به رمالی هه زار سو فی به قوربانی بی

فہرمووتہ عہزابم ہہیہ ترسوو لی بی

لہم گفتمہ دہبی ٹہوی بترسی کی بی؟

تو رہحمہتی، لہ کوئی بی، عہزاب بیکارہ

ٹہو جیہہ کہ بی تویہ دہبی لہ کوئی بی؟

دلبر کہ بمانداتی مہییک و ماچی

بہر مال و ردین بہ توونی ٹاگردا چی

دلتر لہ جہہندہما بی، سا دہر کی بہہشت

گیراوه بہ قور تازہ کہسی تی ناچی

ئەو جوانە كە خۆم دەلیم بە تەنیا جاری

باوەش بە یەكا بکەین لە دەم رووباری

چیمەن گۆل و سەوزەپۆش و ئیمەش سەرخۆش

بیم وابی بەهەشت وایە، بەلام نئیباری

تا هەل هەیه دلخۆش بە! ژیان رادەبری

لەم خانووە رەشەیی لەشە گیان دەردەکری

ئەم کاسە سەرانی کە دەبینی سۆزی

ژیر قاچ و قولی کاسە کەران رادەخری

تای ماشه‌ری ژین به بی وچان هه‌لده‌گری

زانا ئه‌وه دلخۆش ده‌ژی بی‌خه‌م ده‌مری

مه‌یگێڕ خه‌می چیه‌ به‌ سبه‌ینیی قیامه‌ت؟

بۆم تیکه‌ هه‌تا ده‌رفه‌ته‌؛ شه‌و راده‌بری

زانا له‌ جیهان که‌سیکه‌ خه‌م دانه‌گری

دلته‌ر بژی، وشکی له‌ دلا رانه‌گری

تا سواله‌تی ژین به‌ به‌ردی مردن ده‌شکی

ده‌ستی له‌ ملی شووشه‌ و یار لانه‌گری

ئەم خەلكە لە كارگای خودا دیتە دەری

هەر کاری ئەویشه سیس دەبی و هەلدەوری

ئەی خوایه! ئەگەر باش بوو لە پای چی نەتەهیشت؟

گەر پووچ و چرووکه کینه کردوویه بەری؟

چاوجوان نەدەمی خەوه دە هەلپینه سەری

مەی تیکە لە کووپە چەند قومیکم بەری

هاکا قوری خاکی من و تۆش هەلشیلن

بکرینەوه کووپە مەی لەکن گۆزە کەری

دلخۆشی دەدا مەي و دلي خەم دەبەري

فرميسكي رەزانە، ئەشكي خەمبار دەسپري

زۆر سەيرە لە لام كەسيكي مەي دەفرۆشي

چي چاتري پي دەكپري؟ مەگەر مەي بكپري!

مەيخۆرەووە كان دەوهرن و ساز دەين كۆري

مەيگير وەرە با دەفري شەراب هەلچۆري

دەيزاني خودا رۆزي بەري مەيخۆرين

تيكي مەدە! زانستي خودا ناگۆري

وہبزانہ جیہان بہ ئارہزووی توّ دە گہرئ
 ئەم چہرخ و خولہی ھەمووی بہ فوووی توّ دە گہرئ
 وەبزانہ کہ سەد سالی ژبای، پاشان چی؟
 مەرگیگە لەسەر رینگە لە دووی توّ دە گہرئ

ھەر شەو بوو لە مەبخانە دەھات ئاوازی
 خۆشی لە کہسیک لە ئیمە مەی دەخوازی
 بو مات و کزی؟ گەلیکی وەک توّ گەردوون
 کردوونی بەتۆز و خۆلی سەر ریبازی

ههركهس كه دهسى به تىكه نانئ برهسى

لاكۆخى هه بئ، شهوانه تىيدا وهحهسى

چهند خۆشه ژيانى وا چ ئازاده بهدل

بو خۆى بئ، نه ئاغابئ، نه بهردهستى كهسى

بروات كه به دنيايه لهته كما به دهمئ

بروانه له گۆرسان و رامينه كهمئ

مىرووله كه كيشه وهى. ده كهن لير و لهوئ

ههريه ك له دهמידايه گلى خونچه دهمئ

ئەو كۆشكى ملەى دە كرد دە گەل عاسمانى
شاهانى دە كەوتەو لە دەرك و بانى
دېتم پەپو سېمانەىە لىى دە خوئىنى:
كوا بگرە و بەردە؟ بەزم و رەزمت كوانى؟

بۆم بان كەنە مەىگىرە كە با مەى بىنى
پىرى چلە كىش بادەىە خوئى بنوئىنى
سەرخوئى بنالىئىنى لە نىوہى شەودا
سەد نوئىرى رىا بازى مېرومۆچ دىنى

کاتی له زهوی وهنهوشه سهردینئی

سروه دهمی خونچه ماچ بکا و رایژینئی

چهند خوشه له گهل خونچه دهمی رایبویری

تۆ تۆبه شکین و ئه و دلت نه شکینئی

هۆشم که هه بی خه فتهت دلم دهردینئی

سه رخۆش که ده بيم هۆش له سه رم نامینئی

کاتی که نه زۆر مه ست و نه زۆر وشیارم

گیانم به فیدای ئه و ده مه، دنیا دینئی

لاويچي له مهی سهد دل و سهد دين ديني

هر تاقه قومیک مهمله که تی چین ديني

چی خوشه له سهر زهوی، وه کوو مهی نابی

تالیکه هه زار گیانی شیرین ديني

سهرخوش دلی نایه پیاله یه ک بشکیني

هر توژی له بار و ریک و پیک بنویني

خوئه و هه موو لاشه ناسک و لاو چاکه

بۆچ ریکی ئه خا و له داخی کی ئه پیرزیني؟!

دنيا وه كوو خۆيه تي و مرؤ ناميئي

تؤ تۆزي ئه ويش هر وه كوو سۆزي و دويئي

ئيمهش كه نه هاتبووين وه كوو خۆي وابوو

ليشي دهر ئه چين كه مايه سي ناهيئي

چاوجوانه به يانه و كه له شير ده خويئي

بانگيكي له مه يگير بكه با مه ي بيئي

داخؤ شنه بای به يان، خوناو كه ي باران

كه ي بيئي له سه ر گۆره كه مان برژيئي

دیم گۆزه که ریک قوری ده شیللا دوینئی

دهنگیکم نه بیست باوکه کوری نه دوینئی

رۆلهم به زهیت به بابی خۆتدا نایه؟

مه مشیله به قهو به هیمنی پیم لی نی!

چاوم که به گریانه وه بوو، یار تاوئ

ده پروانی له ئەشکی من به گوشه ی چاوئ

به م چاکه په له نیازی گه ییشتم که ده لی

تۆ چاکه بکه و بیبه ده ئاوی هاوئ

مه‌یگیر له‌مه بروانه به سیله‌ی چاوی
را‌بردوو، نه‌هاتوو، له‌سه‌رت دهر‌باوی
تا‌که‌ی خه‌می زوو کوچ ده‌که‌م و دیر هاتم؟
مه‌ی تیکه وه‌خۆین دره‌نگ و زووی پی ناوی

شه‌و فی‌نگ و دهر سه‌وز و وه‌ها مان‌گه‌شه‌وی
با بخۆینه‌وه کوا هه‌لیکی دی هه‌لده‌که‌وی؟
مان‌گ هه‌ر دی، به‌هار دیته‌وه، ته‌نیا ئیمه‌ین
ده‌مرین و ده‌بینه‌گیا و گل لیر و له‌وی

پرسیم و نواریم و گهرام لیر و لهوی

هیچ به لگه نه بوو ته می گومانم بره وی

ناژین به خه یالی ئه و به هاره ی نایه

تا ماوه ژیان باده له ده سمان نه که وی

چوو کیک له که لاهه یه ک له بهر لابی

ده یکو لی به دندوو کی، سه ری پاشایی

پییم وابوو ده لی: بمگره گهر ده توانی

به و که لله یه سویند ئه خویم له ده ستت نایی

چوارینه‌کانی
بابا هزاری موکوریان !

له لامي، گيان په پوولیکه له رووتا

نه گهر ليم دوور ده بی دل دی به دووتا

له نيزيکي و له دووريت خاکه سارم

ئيتري يا دل نيه يان گيانه سووتا

دل م دهيزاني راده بري به سه رما

به ربي کرد دوا هه ناسيکي له به رما

به چاوم ئاورشيني ريگه تم کرد

گيان دهر که و ته پيشواز و له دهر ما

هرووژمیان کرده دل تپی مزۆلت

به خوین پاراو کرا جی ژوانی چۆلت

دهسی دل بگره خوینرپیژی ههتا کهی؟

به زیکت بی به دلداری کلۆلت

له تینی کولمه کهت جهرگ و دلّم سووت

له تاوی چاوی جادووت بوومه هارووت

به ههشت و کهوسهر و ههنگوین و شیرى

به شاباشی دلۆپیک ئاره قی رووت

دلى شىتەم وەھا گرتى گرۇ پىت

لە تاوان پىي دەتاوان بەردى بەرپىت

چ ژىن سەختەم، چ دل سەختى گولى من

كزەي دل وەك كزەي با دىتە بەر گوپت

بە چاوى تۆ دلى ژار و گرفتار

بەدل مەرگى دەوى رۆژى ھەزار جار

لە رېي ئەم جوانىت تۆزىك بەزەت بىي

ھەژارى تۆم لە مردن مەمكە رزگار

له تاریکایی پرچت بی سهره ودهر

دلم گئیز و هوره چه شنی سکه ندهر

به لام ئاوی زیان لاجانگی تویه

به لام ره شماری بسکت بوونه له مپهر

به ژن شوپ و کهزی شوپ و خه زیم شوپ

سهره و شوپرم ده کهن سهر شوپ به ره و گوپ

هه ژار و خوار و لهش بیمار و دلدار

دهبا وام لی بی مافی خومه هه ی گوپ!

شەۋە دىنا ۋە كوۋ خالت سىياپۇش

ۋەرە با دەردەدل بىكرين فەرامۇش

دەسم دەستۆكە با بتگرمة باۋەش

ئەگەر مردم لە خوشيان، چاۋى تۆ خوش

بە سەرگەردانى ژىر گەردانەكەت بىم

بەلا گەردانى بالا جوانەكەت بىم

ئەۋا تۆم دى لە سەر كوشتەت دەكەى شىن

بە گۆرى چاۋە پىر گىرانەكەت بىم

دەمی کۆچ بارەگەت ناچی لە یادم

دەبی وە ک کوشتمت بشپرسی دادم

«کە بارگەت بۆ هەوار تیکنا دلی من

شکا ئەستووندەکی تاولی مرادم»

دەپرسی چۆنە چیژەهی خەم دەچیژم؟

لەبەرچی دەرد و زووخواو هەلدەرێژم؟

بژانگی تۆ دلی کردوومە بیژنگ

کول و خوینی ئەوینی دادەبیژم

له گواره‌ی پر پهره‌نگ دل پر پهره‌نگم

چه‌ماوی به‌ژن و بالای شوخ و شه‌نگم

له‌سه‌ر سینگ‌ی سپیت چاوم سپی بوون

له تاوی زهرده لیموت زهرده ره‌نگم

له قه‌ندی لیوی تویه ژینی تالم

له سووری کولمه‌ته به‌خوین شه‌لالم

له دوو مه‌مکی خرت بیرم بلاوه

کولاو و کۆله‌واری سیوی کالم

به دل گیروده به و پرچی به چینم

رەش و ئالۆزه وه ک ئەو بهخت و ژینم

دلت گرتم خه یالی خۆت تیا دی

خهوت بردم که لهودا تۆ ده بینم

وه ره ئەهی بهندی جهرگ و ماکی ژینم

وه ره هه توانی گش دهرد و برینم

شهوی رهش رۆژی روونی بهختی من بوو

که لهودا تۆ نزیککی خۆم ده بینم

گراوی داوی خاوی سهر بر اوم

کوزاوی چاوی مهستی نیوه خاوم

له تیشکی روومهتت سهرده هه ناسهم

کز و بی تینی ئه و به ژنی زراوم

جگهر لهت-لهت به ئه برۆی تازه ساوم

له پت سووره له خویناوی پزاوم

خه یالم په رته بنۆ خر خالی قۆلت

زهری له رزانه کهت بردی زراوم

چ خوشه پاشی ئەم تۆرانه سازان

چ شیرینه وتەهێ راز و نیازان

بەسم بێ جەزەبەهێ شەوگاری دووریت

پتر مەیهەنجنە جەرگم بە نازان

شەووە ئەستێرە بەزریوەن لە سەرمان

لە مانگی رووت هەناسەم بۆتە خەرمان

تکەهێ ئاونگی کولمت تەر دەکا لێو

گەزۆ باری لە گەرمان و لە شەرمان

پلاری تۆن که دل چرزاوه ئەمشه و

جخاری تۆن که خۆین پرزاوه ئەمشه و

مزه م چی بوو له چاوی مامزی مهست؟

که جهرگم بۆ مهزه ی پرزاوه ئەمشه و

له چهشنی ئاگرن کولمی گهشی تۆ

له مار چهسته م ترن پرچی رهشی تۆ

بلیم وه ک چی ده چی؟ هه ر گول ده زانم

له گول ناسکتره ناسک لهشی تۆ

دلم تەنگە ۋە کوو خونچەى دەمى تۆ

سەرم گىژە لە گىژى پەرچەمى تۆ

دل و گيان و ژيانم دا بە ماچىك

وتت پىك نايە زۆرى من كەمى تۆ

ژيانم چوو، ھەزار و دەستەو ئەژنۆ

چلۆن روويداۋە دەست و گەردنى تۆ

ژيانى دوايەشم بۆ تۆ خوداى شەو

بەرەو رۆ خۆش مەرۆ تۆزىك لەسەر خۆ

له لیوت زامی جهرگم پر نمهک بوو

له سیوت خهم له ناو سینهم که لهک بوو

له سایه ی گهردنی تو بام وچانی

له ئه ولاش داری تووبام ناگهرهک بوو

له دهست ئه و چاوه مهستهت نیمه چاره

له ناخیم راده کهن دهر د و په ژاره

له کیلی گۆره کهم یاران بنووسن

کوژاوی گهردنی کیله و هه ژاره

گولی باخان له شهرمی کولمه سووره

له رووی ئه و په لکی گول ئه ستوره، زوره

گوتم مردم نه گهیمه ماچی، فه رمووی

هه ژار بمبووره! دووره ئه و سنووره

هه تا مردن له دلدا سینه ماکه

دلت چهند چاکه دلداریت چ پاکه

له تاریکایی دۆستی دهست له ناو دهست

که تیشکی دا چراکه بوومه کاکه!

زمان بۆ پەسنی ئەو لیو ئالە لالە

گلیتەم تانە داری دانە خالە

بە پیری چووم بەرەو پیری منالی

دلی بێردووم کچۆلیک چار دەسالە

لە گەل تۆدا کەسیکی دەمدەمانە

چ کاریکی بە خوشی پاش نەمانە؟

مە ی و کەوسەر لە گوشە ی لیوی ئالە

بەدەشتی خوش لە شیوی ناو مەمانە

ددان مرواریه و ههریه ک لهوانه

له نرخا گهنجی قاروون ناتهوانه

له سووچی لیوه کهت خالیک دیاره

له گهنجت بیچوه زهنگی پاسهوانه

به گریه م پیکه نی خهندهت به شینه

دهلیی پاش گریه نورهی پیکه نینه

دلت گهر سه دیه کی سینگت نه رم با

نه رم بووی ئیسته بو ماچیک له سیننه

شەوہ لەو سەوزەزارە لەو دەم ئاوە

مە کۆی خەم لاچوووە دەمکۆل چماوە؟

مە کە و لاچۆ و دەمانبینن بیانوون

بەیانە و دەم بنی دەم، دەم نەماوە

بە داوی کەزێه کەت دل دالەقاوە

بژۆلت رێزە نێزە ی تی چەقاوە

وچانیک لیوی قەندم پی ببەخشە

جگەر بیرزاوە گەر پیت خۆشە قاوە

وهره تاویکه گولزارت نه دیوه

له تاوت خونچه سینهی دادریوه

وهنه وشه دوور له بالات خوی دهه ش نا

هه لاله زهرده، نیرگزره ننگ په ریوه

دهبی به کوی بگهی هیشتا نه گه یوی؟

له رو خسارا به هه شتی، روژی، هه یوی

هه زاران داود و دهنگی زه مووری

ده بهر لیوت مرن کاتی ده په یوی

کش و ماته جیهان له ژوانی له نوئ

گه لاویژ بۆمه ده روانی له سههه سوئ

چریکهی بولبولیک دی وا ده زانم

چیپه ی ماچی من و تۆی هاته بهر گوئ

زهردی لیمۆ

چاره رهش بووم و له رپی خالی رهشا بیچاره مام
دهک چ گیان سه ختم که من تا ئیسته ههر لهو باره مام
«من له گهل مه جنوونی هاوری بووم له رپی شیتی و ئهوین
ئهو گهیی به نیاز و من ههر بیدل و ئاواره مام»^۱
بۆ هرووژمم کهوته کار شیریی برۆ و تیری مزۆل
کون-کونی دل دوور له ههژمار و جهرگ سه د پاره مام
گول به دهن ئهمرۆ له گولزارا گولی پشکووتبوو
گول ده پشکووتن له دم، سه رسامی ئهو گولزاره مام
بولبولی له دیاری گول درکی له قاچی را ده چوو
من به دلما چوو له سهیری ئهو گولی بی خاره مام
شه ورهشی پرچت دلی ساوامی وا دیوانه کرد
ههر له مندالیمه وه بهو تاره وه په تیاره مام
پیم دهلی رهنگ زهردی وهک لیمۆی ههژاری، من وتم
رهنگ نه ماوی ئهو نه مامی بهژنی لیمۆ داره مام

ژوانیک

گوله‌ی شوخ و شهنگ	یاره جوانه کهم
دلگوشای دهم تهنگ	خونچیلانه کهم
بره و بهری گول	سه‌ر کولمی گه‌شت
گشت نیازی دل	خوا داویه به‌شت
به لیوی نالت	به قژی زیرینت
به دانه‌ی خالت	به چاوی شینت
شه‌تلی خویناوم	زه‌رد و بی‌تینم
تانه له چاوم	خهریکی شینم
به و به‌ژنی باریک	زانیت ده‌مردم
له ژیانی تاریک	رزگارت کردم

قەدرى دلانىڭ
مانىڭى گولانىڭ

ئەوينىدارى تۆم
برىنىدارى تۆم

ھەزارى كلۆل
وھك دارى كرمۆل

خەمبار و سەرشۆر
بۆ گۆر چاۋەنۆر

جوانىكى وھك تۆ
گيانىكى وھك تۆ

تۆى وا نەرم و نۆل
تۆى وا خىروخۆل

ئەۋىش وا بەشەو
بكا بەجى خەو

بەو شەۋە خۆشە
دل بۆى پەرۆشە!

ئەمشەو وەدىارە
جەنگەى بەھارە

چاۋ جوان دەمىكە
زامم گەلىكە

منىكى بى ھەل
پىر و ددان كەل

كز و بىمارم
والە سەر بارم

كەى بىرم دەبرد
سەد لاو بۆت دەمرد

تۆى شلك و ناسك
تۆى سل وھك ئاسك

وھك تۆ نازدارىك
ھامىزم جارىك

لەو تارىكايە
ھەتا ھەتايە

زىندوو بىومەو

تى ھەلچوومەو

لە ناو باو ھەشم

ئەستىزەي گەشم

لە دل چەسپاندم

لە روو تاراندم

لېسوى بەبارم

گۆنەي نزارم

پاوانى سىنە

لېمۇ كۆشىنە

خۇشىم دى شەويك

لېم بوو بە خەويك

گلار بوونەو

بىدار بوونەو

بە سىلە چاويك

و ھەك تازە لاويك

ئەمە تۆي ئەمشۇ

دېتم لە ئاسۇ

ئەو سىنەي نەرمەت

تارمايى شەرمەت

دەخشىن لە لېتوت

لە كولمى سىتوت

لە بناغى ساواي

بەنجەم سەرگەرمى

ئۆخەي وا دىسان

ئەويش بو ژيان

ھەتا بو ژېر گل

باخوازم بە دل

پرز و ژمارهی چوارینه‌کان به تهرتیبی بیت و وشهی سهردتیان

ژماره	لاپه‌په	بالی به‌کهم	پرز
۵۷	۲۹	ئاخ خۆزگه له مردنا به مهی شو‌راوم	۱
۲۷	۱۴	ئای خۆزگه ببایه جیگه بۆ سانه‌وه‌یه‌ک	۲
۲۰۸	۱۰۴	ئۆخه‌ی که نه‌ما باوی خه‌یالی خالی	۳
۸۵	۴۳	ئه‌ستیره و مانگ و رۆژ له عاسمانانن	۴
۷۶	۳۸	ئه‌ستیره هه‌مووی ئه‌گهر درشت و وردن	۵
۱۳۳	۶۷	ئهم باده‌یه گیانه چۆته لاشه‌ی پیاله	۶
۱۵۸	۷۹	ئهم بوون و ژیانه‌ی هه‌یه چۆن روویداوه؟	۷
۵۰	۲۵	ئهم پیاله وتی که هاته سهر لیوانم	۸
۶۵	۳۳	ئهم جاره په‌لاسی شهرم و دین پاره ده‌کهم	۹
۲۲۹	۱۱۵	ئهم خه‌لکه له کارگای خودا دپته ده‌ری	۱۰
۳۱	۱۶	ئهم ژینه که رابری، چ شیرین و چ ئال	۱۱
۱۶۶	۸۳	ئهم کۆنه سه‌را و په‌رده که دنیای ناوه	۱۲
۱۲۵	۶۳	ئهم گۆزه که جی ئاوی کریکاریکه	۱۳
۱۹	۱۰	ئهم گۆزه وه‌کوو من بووه: دلدار و هه‌ژار	۱۴
۱۸۵	۹۳	ئهم هاتن و چوونی ئیمه چی له دوایه؟	۱۵
۲۲۵	۱۱۳	ئهو جوانه که خۆم ده‌لیم به ته‌نیا جارێ	۱۶
۱۸	۹	ئهو خوابه که گه‌ردوون و زه‌وی به‌ریا کرد	۱۷
۵	۳	ئهو رۆژه خودا سانی گیانی رانا	۱۸

رەزى	بەلى بەكەم	لاپەرە	زىمارە
۱۹	ئەو رۆزە كە مردووم و لە دنيا نابم	۱۷	۳۳
۲۰	ئەو كۆشكى ملەى دە كەل دە گەل عاسمانى	۱۱۹	۲۳۷
۲۱	ئەى تە كىە نشىن شىخى بە سۆرە و تۆرە	۵۳	۱۰۶
۲۲	ئەى خىوابە چ بى وە فایە ئەم دنيايە	۹۳	۱۸۶
۲۳	ئەى خىوابە لە كارت سەرى زانا گىزە	۵۷	۱۱۳
۲۴	ئەى شووشە بنازم بە دلى خاوينت	۷	۱۴
۲۵	بارانە دىلۆپىكى رزا دە رىاوە	۸۶	۱۷۲
۲۶	باش رىگە ئە چووم ياخۇ گلابىم رابرد	۸	۱۶
۲۷	با ھەستەم و چاومەست و مەيىكى جوور كەم	۳۲	۶۴
۲۸	بايى مەبە بە زىان و كەمى پامىنە	۷۸	۱۵۵
۲۹	بىروات كە بە دنيايە لە تە كەم بە دەمى	۱۱۸	۲۳۶
۳۰	بىشبووبى وە فە، ئىستە وە جاخى كوپرە	۵۶	۱۱۱
۳۱	بۇ ئاوى شەوى گۆزە شكاوبىك لامە	۶۷	۱۳۴
۳۲	بۇ بىرى بە ھەشت و ئاگرى كەوتىە چال	۱۶	۳۲
۳۳	بۇ دەردى دەروون و كولى دل مەى چاكە	۶۰	۱۱۹
۳۴	بۇ زانى دلان ھەر مەبە دەرمانى بى	۱۱۱	۲۲۲
۳۵	بۇ گۆزە كىرىن دە چوومە لای گۆزە كەرىك	۱۴	۲۸
۳۶	بۇم بان كەنە مەيگىرە كە با مەى بىنى	۱۱۹	۲۳۸
۳۷	بۇ ھاتمە سەرزەوى و لە بەرچى چوونم؟	۲۷	۵۴
۳۸	بوولئە كە ھات، مەپرسە كەنگىى سالا	۶۶	۱۳۱

زماره	لایه پره	بالی په کم	ویز
۱۵۳	۷۷	به خشین له گوناه و هه له چاوپوښینه	۳۹
۵۲	۲۶	به خویندنه وه کراوه فرچک گیانم	۴۰
۲۰	۱۰	بهس گیزبه له ناو پینج و شهش و حهوت و چوار	۴۱
۴	۲	بهس هه لېخولې به دهوری پیس و پاکا	۴۲
۸۸	۴۴	به هر هی چ وه دهست کهوت له بوونمان گهردوون؟	۴۳
۱۳	۷	بیرت دی عبا ی پتوه بوو چی باری لمت؟	۴۴
۱۸۷	۹۴	بیر کهم بته نه! رایه له کهت بی پویه	۴۵
۳	۲	بیستوومه به هه شتی هه یه حوری تیدا	۴۶
۱۹۹	۱۰۰	بی خه م به! زیان هه لیکه هاکا مردی	۴۷
۱۰۳	۵۲	بی دلبر و مهی ته من به سهر چوون هیچه	۴۸
۱۵۶	۷۸	بیته وده یه بهس له سهر مه خو بنوینه	۴۹
۱	۱	بیته وده یه بیر و خه م، دلت خوښ که برا	۵۰
۴۶	۲۳	پاک هاتمه سهر زهوی و ده روم، ناپاکم	۵۱
۹۳	۴۷	پرسی له مراوی ماسیه ک لا برزاو	۵۲
۲۴۹	۱۲۵	پرسیم و نواریم و گه رام لیر و له وی	۵۳
۲۱۰	۱۰۵	پرژاندی هور له دهشت و دهر بارانی	۵۴
۱۹۱	۹۶	پشکو توه گول چ دیمه نی شهنگی هه یه	۵۵
۱۵۱	۷۶	په نجه ی گولی روومه ت گوله کهم گولچینه	۵۶
۲۲	۱۱	په نذیکی مناله کهت بده مامه ی پیر	۵۷
۸۳	۴۲	پیاوانی به زبیری و هونه ران دلخوښن	۵۸

ریمز	بالی یہ کم	لاہرہ	زمارہ
۵۹	پیرم و نھوہ تھی لہ بیرمہ ژینم تالہ	۶۵	۱۲۹
۶۰	پیشی من و توش رۆژ و شہویک بوون کاکہ!	۶۱	۱۲۱
۶۱	پیک نایہ ہمتا سہر لہ جیہانا گیر بوون	۴۳	۸۶
۶۲	تا باغی گولی بہخت و جوانیت لہ بہرہ	۵۴	۱۰۸
۶۳	تا ہدل ہہ بہ دلخوش بہا ژیان رادہ بری	۱۱۳	۲۲۶
۶۴	تازم کہ بہ کہونہ مہی، جیہانیش کہونہ	۷۵	۱۴۹
۶۵	تاکہنگی خہریکی پینج و چواران مہ یگیر	۱۲	۲۴
۶۶	تای ماشہری ژین بہ بی وچان ہلدہ کری	۱۱۴	۲۲۷
۶۷	تیریز کہ بہ رۆژ و پیل بہ دہریا دریا	۳	۶
۶۸	جار - جارہ پھنا بہ مہی دہبہم، ناچارم	۲۰	۴۰
۶۹	جاریکی بہ مہستی عہرہ بیکی پیخواس	۱۳	۲۶
۷۰	جوانی بہ پھلہ و بہین نہوہستان رۆبی	۱۰۹	۲۱۷
۷۱	چاوبہستی فہلہک دہستی بریم کویرانہ	۷۲	۱۴۳
۷۲	چاوجوان دہ مہرۆ تیری دلم بتینیم	۲۸	۵۶
۷۳	چاوجوان نەدہمی خہوہ دہ ہلبینہ سہری	۱۱۵	۲۳۰
۷۴	چاوجوان و ہرہ لام، بہ خہم بلئی بہو لاوہ	۸۲	۱۶۳
۷۵	چاوجوانہ بہیانہ و کہلہ شیر دہ خوینی	۱۲۲	۲۴۴
۷۶	چاوم کہ بہ گریانہوہ بوو، یار تاوی	۱۲۳	۲۴۶
۷۷	چاوم لہ لکی ہومیدہ بۆم دانایہ	۹۱	۱۸۲
۷۸	چاومہستہ دہ ہہستہ بیرہ لام خونچہ گولم	۲۴	۴۷

پښ	بالی په کم	لاپه	ژماره
۷۹	چ کراوه بهرې؟ نه تو هه لیدنی نه من	۴۲	۸۴
۸۰	چم بیستوو لهم جیهانه یان چم دیوه	۹۰	۱۸۰
۸۱	چم داوه له کفر و چم له دین؟ من ژیرم	۲۱	۴۱
۸۲	چون توبه له مهی ده که هی هتا مهی مایی	۱۱۰	۲۱۹
۸۳	چوو کیک له که لاهه یه ک له بهر لابی	۱۲۵	۲۵۰
۸۴	چپته له گهل نم جیهانه که وتوو به مله؟	۶۴	۱۲۸
۸۵	حه یغم له دلې دې که بهی سوو تمانه	۷۳	۱۴۵
۸۶	خاکې که له ژیر پی و پلی شوانانه	۷۳	۱۴۶
۸۷	خشت پیژی هتا که نگې به سهر دهریاوه	۸۷	۱۷۳
۸۸	خوا داوی نه ناوه داوی نهو با نادم	۳۱	۶۲
۸۹	خوا دهر دی که داناهه دهواشی دانان	۳۷	۷۴
۹۰	خوینتالت نهوی؟ نیسکی گرانته گهره که؟	۶۱	۱۲۲
۹۱	خوینتاله خهم و دوژمنه خوې لی لاده	۵۲	۱۰۴
۹۲	خوینتالی مه لا به ریش و په شم و جبهوه	۸۷	۱۷۴
۹۳	خو دووره کتیب بگره که مهی منداله	۶۵	۱۳۰
۹۴	خوز گهم به که سې نیشان و ناویکی نه بوو	۴۹	۹۸
۹۵	خولا مده دهی باده که با بی مه یگتیر	۱۳	۲۵
۹۶	خولی له شه کم به تایبه تی خر که نهوه	۹۰	۱۷۹
۹۷	خوو بهس بده خهو که هوش و بیرت پتهوه	۸۸	۱۷۵
۹۸	خهم بڑچی له سهر بوون و نه بوون داده گری؟	۱۰۲	۲۰۴

ردیف	لایحه	موضوع	شماره
۹۹	۱۵	خو بهسیه بهیانه ههسته چاو کالی شه پال	۳۰
۱۰۰	۵۱	خه بیام که سهرت گهرمه به مهی دلخوش به!	۱۰۲
۱۰۱	۳۵	داخم ئەوی دێر هات و ئەوی کهوناران	۷۰
۱۰۲	۴۴	داخم گهلی یار و خوشهویستان مردوون	۸۷
۱۰۳	۱۱۲	دلبر که بمانداتی مه ییک و ماچی	۲۲۴
۱۰۴	۷۲	دلتهنگی مهرگ نابی ئەوی لیزانه	۱۴۴
۱۰۵	۴۵	دلتهنگی هه بی، ده بی به مهی زهنگی بهرین	۹۰
۱۰۶	۱۱۶	دلخوشی ده دا مهی و دلی خه م ده بری	۲۳۱
۱۰۷	۲۰	دلدار ی چ یاره؟ فیزه سهو دای کردم	۳۹
۱۰۸	۶۳	دنیا به ده سی دهسته کهر و گاییکه	۱۲۶
۱۰۹	۱۲۲	دنیا وه کوو خو به تی و مرۆ نامینی	۲۴۳
۱۱۰	۸۳	دنیا به خه یالی خو له توربین ناوه	۱۶۵
۱۱۱	۹۶	دنیا به له کهو ده! بیگونا هیک ی نییه	۱۹۲
۱۱۲	۹۵	دوستیکی به راستی خه مره و پیمان به مه	۱۹۰
۱۱۳	۷۰	دوو رووی به سه، روو ده که مه مه یخانه	۱۴۰
۱۱۴	۸۸	دهرد و خه می من که هیشه نه براوه ته وه	۱۷۶
۱۱۵	۵۵	ده رویش وه ره ئەم حا و حوهت بی خیره	۱۱۰
۱۱۶	۴۹	ده رویشیه که مان کیسه یه کی بی بن بوو	۹۷
۱۱۷	۱۰۸	دهستم که برۆبایه خودا ناسایی	۲۱۶
۱۱۸	۲۳	دهسکاری خودایه خو م و ئاکاریشم	۴۵

ردیف	لاپەرە	ئالى يەكەم	پىز
۵۸	۲۹	دەمبىنى كە خەمبار و كز و دامام	۱۱۹
۹۲	۴۶	دەنگ بىژ و كچىك و گۆشە يەك پەيدا كەين	۱۲۰
۱۶۲	۸۱	دېم پىرى لە مىخانە سەرى دەخولاولە	۱۲۱
۲۴۵	۱۲۳	دېم گۆزە كەرىك قورى دەشتىلا دوپنى	۱۲۲
۲۱۲	۱۰۶	راپرد تەمەنم ھەموو بە نافەرمانى	۱۲۳
۲۹	۱۵	راپوئىرە بە سەربەرزى بە نان و ئاويك	۱۲۴
۲۰۵	۱۰۳	راپوئىرە دلت خۆش كە چما خەم لەبەرى	۱۲۵
۱۱۸	۵۹	راستت دەوى كاكە؟ لىم بېيسى چاكە	۱۲۶
۱۲۴	۶۲	رامان و كزى بەسە ۋەرە مەى تىكە	۱۲۷
۲۱۳	۱۰۷	رۆزى و تەمەنت پتر بكەى ناتوانى	۱۲۸
۱۷	۹	رۆزگارى مرو تيا ژيابوو راپرد	۱۲۹
۴۲	۲۱	رۆزگورەيە، چۆن بە تۆپە قور ۋەيشىرم	۱۳۰
۱۶۱	۸۱	رۆيىن و زەمان پەشتىو و ئالوزاۋە	۱۳۱
۱۰	۵	رېم كەوتە گولستانەۋە لاي بولبولى مەست	۱۳۲
۲۲۸	۱۱۴	زانا لە جىهان كەسىكە خەم دانەگرى	۱۳۳
۲۱۴	۱۰۷	زانپوتە لە ھوت و چوارەۋە ھاتى كە بووى	۱۳۴
۱۳۹	۷۰	زستانە ھەتا روو دەكەمە مەپخانە	۱۳۵
۲۰۶	۱۰۳	زستانى ژيانە ۋا قەلى مەرگە قرى	۱۳۶
۸۰	۴۰	زور كەس ھەيە ھەر دەۋىژن و ناپىژن	۱۳۷
۶۹	۳۵	زور كۆلكە مەلا و شىخ ھەيە رى دەگرن لىم	۱۳۸

رېښ	بالی به کم	لاټ:په	ژماره
۱۳۹	زوری وه کوو مهی قهزا و قهدهر چاند و دروون	۴۵	۸۹
۱۴۰	زېر گهرچی نه سهرمه یانی پیاوی ژیره	۵۵	۱۰۹
۱۴۱	ژیانت چیه؟ تا چووک و شلی، شاگردی	۹۹	۱۹۷
۱۴۲	سهرخوش به به مهی، له سهر دهراویزه که سهر	۱۱	۲۱
۱۴۳	سهرخوش دلی نایه پیاله یه ک بشکینئ	۱۲۱	۲۴۲
۱۴۴	سهر کونه که ران ده لئین که مهستی بادهم	۳۱	۶۱
۱۴۵	شادی له مراهیه، پنجی خهم خۆمانین	۴۶	۹۱
۱۴۶	شووشه ی مهیه که ت بوچی رژاندم خواجه	۹۲	۱۸۴
۱۴۷	شهو فینک و دهر سهوز و وهها مانگه شهوئ	۱۲۴	۲۴۸
۱۴۸	شیخ ویستی له دهردی یار و مهی چا بمهوه	۸۹	۱۷۸
۱۴۹	شینخی به ژنی خرابی گوت بی شهرمی	۱۰۵	۲۰۹
۱۵۰	فهرمووته عهزایم ههیه ترسوو لی بی	۱۱۲	۲۲۳
۱۵۱	کاتی له زهوی وه نهوشه سهر دهر دینئ	۱۲۰	۲۳۹
۱۵۲	کاروانه ژیان، گهره ک به لهز بیم راکه م	۳۲	۶۳
۱۵۳	کوا مهی؟ برهوی خهم و خه یال و خه وه که م	۳۳	۶۶
۱۵۴	کئی تا سبه دلنیا یه بو مان و نه مان	۳۷	۷۳
۱۵۵	کئی رۆژی بهرئ قوری منی شیلاره؟	۸۲	۱۶۴
۱۵۶	کئی رهنجی ژیان نه کیشئ نازایه کوره	۵۶	۱۱۲
۱۵۷	گایینکه له عاسمان و ناوی کویه	۹۵	۱۸۹
۱۵۸	گریا گولئ بو گولاو سهر ناگر نریا	۴	۷

ردیف	بالی به کم	لاپهړه	ژماره
۱۵۹	ګول یاخه ده کاتهوه بهرانبه ر به شنه	۷۴	۱۴۸
۱۶۰	ګوړخانه نشینان که له بن سهرپوشن	۴۱	۸۱
۱۶۱	ګوړه لکه نی من له هیچ و پوچ دلخوشن	۴۱	۸۲
۱۶۲	ګوړنیک له دهسم شکابوو، نهو ګریا بوم	۳۰	۵۹
۱۶۳	ګویا له بههشت مشه ی فشه و خوراکه	۶۰	۱۲۰
۱۶۴	ګویا له جهه نده من نهویندار و مهست	۵	۹
۱۶۵	ګهردوون بهدزی دوتنی له لام درکانی	۱۰۶	۲۱۱
۱۶۶	ګهردوون چته؟ کی بی فپه ر پروت لی ناوه	۸۵	۱۷۰
۱۶۷	ګهردوون که به زانیاری بکړدا کاری	۱۰۱	۲۰۱
۱۶۸	ګهردوون که ګهرا دژی نیازی من و تو	۴۸	۹۵
۱۶۹	ګهردوون له سهریدایه خه یالی بومان	۳۶	۷۲
۱۷۰	ګهردوون مه یه که ی مهر ګه، جیهان مه یخانه	۶۹	۱۳۷
۱۷۱	ګهردوون وه کوو دیو بهراوه ژوون ناکاری	۱۰۰	۲۰۰
۱۷۲	ګهردوون وه کوو منداله له بهر بیکاری	۱۰۱	۲۰۱
۱۷۳	ګهردوونی چه ویل هر به چه پی سووراوه	۸۰	۱۶۰
۱۷۴	که نجت دهوی ره نجی دهوی وا هات، وا چوو	۵۱	۱۰۱
۱۷۵	ګیا شیبی به هاران هر هتی خونچه وه بی	۱۱۱	۲۲۱
۱۷۶	ګیانی منه مه ی که بی نهوم، بی گیانم	۲۷	۵۳
۱۷۷	ګیراوه فورم خرامه قالب، خشتم	۱۸	۳۶
۱۷۸	ګیزه له سهالات و گلہی بهختی رهشت	۶	۱۱

رېز	بالی يه کم	لاپهړه	ژماره
۱۷۹	لاويچي له مهی سهد دل و سهد دين دينی	۱۲۱	۲۴۱
۱۸۰	لش ناسک و لاوچاکي وها ههن کچ و کور	۱۲	۲۳
۱۸۱	لهم بيره که چين نهيني پستي پرده	۵۳	۱۰۵
۱۸۲	لهم بي خبهري خومه که ساس و ماتم	۱۷	۳۴
۱۸۳	لهم جهغزه که شويني هات وچوي هه مووانه	۷۴	۱۴۷
۱۸۴	لهم خانه دوودرگانه که پيت تي ناوه	۸۵	۱۶۹
۱۸۵	لهم ريگه دريژموه که مهرگي ناوه	۸۴	۱۶۷
۱۸۶	لهم هاتنه بيهوده يه بيرم شاشه	۵۷	۱۱۴
۱۸۷	له نويني گلا په کوو که نوستوو زورن	۳۹	۷۷
۱۸۸	لهو کوشک و سهرایه دا که جهم جامي گرت	۴	۸
۱۸۹	ليم بوته مه تل به هه شته جيگه ي حوره	۵۴	۱۰۷
۱۹۰	مانگي ره مه زان نزيکه پيمان نيژن	۴۰	۷۹
۱۹۱	مردن چيه؟ کهس تي نه گه يي تا ويستا	۱	۲
۱۹۲	مردووي بهره مه يخانه روحی تيدايه	۹۱	۱۸۱
۱۹۳	مه روانه په شيو و ليو به بارم، نه که مم	۲۴	۴۸
۱۹۴	مه ي بيره وهری چاخی جوانی خومه	۶۸	۱۳۵
۱۹۵	مه ي تيکه وه خو دهر فته؛ ها کا مردی	۹۹	۱۹۸
۱۹۶	مه ي تيکه هه رایه پيم ده لين بي دينه	۷۶	۱۵۲
۱۹۷	مه يخانه پرست نه بووم و تووشت کردم	۱۹	۳۸
۱۹۸	مه يخانه ده گل هه عدل و هه مدهم خو شه	۵۸	۱۱۶

رېيز	بالی په کم	لاپهړه	ژماره
۱۹۹	مه پخوړه که نه بن کاول نه بن مه پخانه	۶۹	۱۳۸
۲۰۰	مه پخوړه وه بم به تو چی؟ تووره ی بوچی؟	۹۸	۱۹۵
۲۰۱	مه پخوړه وه کان ده ورن و ساز ده بن کوړی	۱۱۶	۲۳۲
۲۰۲	مه پخوړه وه نی و له نیمه هاتوو په گمه ی	۱۰۸	۲۱۵
۲۰۳	مه ی کوو په یک و گوشت و مزه و نانی گنم	۲۸	۵۵
۲۰۴	مه ی گنیر به دوو چاوه مه سته کانت مه ستم	۱۸	۳۵
۲۰۵	مه ی گنیر بگه پیم له بی مه یی مارو وتم	۱۹	۳۷
۲۰۶	مه ی گنیر به سهرت پردی سپر ایش که له که	۶۲	۱۲۳
۲۰۷	مه ی گنیر ده و هره به خیری چاوی کالت	۶	۱۲
۲۰۸	مه ی گنیر له مه پخوانه به سیله ی چاوی	۱۲۴	۲۴۷
۲۰۹	مه ی گنیر مه یه به رباری خه مان، مه ی بابی	۱۰۹	۲۱۸
۲۱۰	مه ی گنیر و هره نه م هوشه به کارم نایه	۹۲	۱۸۳
۲۱۱	مه ی گنیر و هره بوم تیکه نه وا نیوه شه وه	۸۹	۱۷۷
۲۱۲	مه ی گنیر و هره بوم تیکه دلم زور تنگه	۶۴	۱۲۷
۲۱۳	مه ی گنیر و هره به رمال و جبه ی ده فروشم	۲۲	۴۳
۲۱۴	مه ی گنیر و هره ددس مه گنیر وه مه ی بینه	۷۷	۱۵۴
۲۱۵	مه ی گنیر و هره گا زه وی له پشته، به مه چی؟	۹۸	۱۹۶
۲۱۶	مه ی گنیر و هره لام چ ده به سی به دناویم؟	۳۴	۶۸
۲۱۷	مه ی گنیر و هره مه ی نال بده با بینوشم	۲۲	۴۴
۲۱۸	مه ی گنیر و هره مه ی بینه زه بوونی بوچی؟	۹۷	۱۹۴

زماره	لاپېره	بالی په کلم	پيز
۲۰۳	۱۰۲	ناچاری نېشې باری مهرگ هه لېگری	۲۱۹
۱۵۷	۷۹	نازداره! بهاره، سهوزيه، دهم ئاوه	۲۲۰
۲۰۸	۱۰۴	نه یخوړی و نه پوښی نهدی بوچیت کوشی؟	۲۲۱
۵۱	۲۶	هاتن به دوسی خوځم نه بوو، هینایانم	۲۲۲
۶۷	۳۴	هات و چوو به بېهووده منالی و جوانم	۲۲۳
۱۵	۸	هاتوومه جیهان چم به چ کرد؟ نیکه ی: هیچ	۲۲۴
۹۴	۴۷	هوژان و بلیمه تان و بیر روون و پتهو	۲۲۵
۲۴۰	۱۲۰	هوښم که هه یی خهفت دلم دهر دیننی	۲۲۶
۷۱	۳۶	هو مامی ههور گه را بهسه هه لکه ی دامان	۲۲۷
۱۸۸	۹۴	هر بینه بهره و هه لخول و هات و چو به	۲۲۸
۹۹	۵۰	هر پنجه گولیکي سوور له گولزارئ بوو	۲۲۹
۴۹	۲۵	هر چهنده ی بلنی به بهژن و بالا جوانم	۲۳۰
۱۵۰	۷۵	هر چیکي هه لی، بهشی له ئاوا بوونه	۲۳۱
۱۴۲	۷۱	هر خاکي هه یه خو لی لهشی یارانه	۲۳۲
۱۰۰	۵۰	هر خو لی که دیت چ زور چ تو ز کالی بوو	۲۳۳
۱۶۸	۸۴	هر دهر د و کول و ژانه ژیاننی ناوه	۲۳۴
۱۹۳	۹۷	هر ریبه بریم گشتی هه له و لاریبه	۲۳۵
۱۷۱	۸۶	هر سهوزه که تازه له دهم ئاوی پرواوه	۲۳۶
۲۴۳	۱۱۷	هر شهو بوو له مه یخانه ده هات ئاوازی	۲۳۷
۱۵۹	۸۰	هر کاری ده که م روژی بهری نووسراوه	۲۳۸

بۆدابه‌زاندنی جووره‌ها کتیب: سردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانلود کتابهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للکتب (کوردی ، عربی ، فارسی)

*The Rubāiyāt of
Omar Khayyām:
A Kurdish Translation
in Verse*

Translated by
Hazhar

Soroush Press
Tehran 1991

ههتا: ٤٠٠ ريبال